

STUDIA CROATICA ESEJI

MARISSTELLA OCTEK (Stella L. Čižmešija)

Mistik Čuvar Nacionalne Države (MČND)

Multipraktik sustav knjižničarstva
u službi knjižničara CROATICaE

Emocionalni Genetski Kod (EGK)...

STUDIA CROATICA ESEJI

MARISSTELLA OCTEK (Stella L. Čižmešija)

Mistik Čuvar Nacionalne Države (MČND)

Multipraktik sustav knjižničarstva
u službi knjižničara CROATICAe

Emocionalni Genetski Kod (EGK)...

Marisstella Oček (Stella L. Čižmešija)

**STUDIA CROATICA ESEJI IZ
KNJIŽNIČARSTVA**

MSK & EGK & MČND & RndH &
ČISCRO ...

**Copyright © 2019-2021 Marisstella
Otek**

**A.D. 2019. & A.D. 2021. Zagreb –
Visoko Republika Hrvatska (HR /
CRO)**

UUID: 8f693ald-1de6-4c48-8cba-a84035a43cc4

This ebook was created with StreetLib Write
<http://write.streetlib.com>

ESEJ Multipraktik Sustav
Knjižničarstva u službi
knjižničara CROATICAe. Skica za
bilješku prema STUDIA
CROATICA. (Pomoćne povijesne
znanosti. Predziđe filologije.)
Članak I. i II. i III.

MARISSTELLA OCTEK (STELLA L. ČIŽMEŠIJA)
prof., diplomirana knjižničarka

**MARISSTELLA OCTEK (STELLA L.
ČIŽMEŠIJA)**
prof., diplomirana knjižničarka

STUDIA CROATICA :
ESEJI IZ KNJIŽNIČARSTVA :
**MSK & EGK & MČND & RndH &
ČISCRO**

ESEJ
Multipraktik sustav knjižničarstva
u službi knjižničara CROATICAe
Skica za bilješku prema STUDIA
CROATICA.
(Pomoćne povijesne znanosti.
Predzide filologije.)
Članak I. i II. i III.

A.D. 2019. & A.D. 2021. Zagreb –
Visoko Republika Hrvatska (HR / CRO)

Članak I. Multipraktik sustav knjižničarstva (MSK) u službi knjižničara CROATICAe.

(ožujak 2019.)

Statistički, većina knjižničara su žene a većina knjižničarki imaju obitelj s djecom.

Zašto bi supruga majka većinu svojeg vremena posvetila struci - knjižničarstvo? Moguće i iz razloga što je struka knjižničarstvo značenjski bremenita atributima majčinstva koje uvijek skrbi za svoje o kojima brine i za koje strepi.

Grada se ili stječe (izgradnja fonda) ili nasljeđuje (baštini), a kad se započne stjecati (zaprimati / dobavljati), dugoročna je perspektiva kako će tu gradu generacije nasljednika baštiniti, pri čemu će baštiniti i navike stalnog zaprimanja (stjecanja / dobavljanja) nove građe. Grada koja se stječe mora biti probrana a biranje (izbor) podrazumijeva primjenu kriterija koje sljede knjižničari: kriterije su iznjedrila razna učenjačka

znanstvena područja koja marljivo i progresivno probiru te promiču svoje vrijedne sadržaje, pri čemu knjižnicama legitimno sugeriraju što jest kulturno i duhovno učenjačko znanstveno nasljeđe (dobro). Ali isti darovatelji znanja (kulturnih i duhovnih dobara) rijetko se i nerado očituju što nasljeđe (dobro) ne bi trebalo (više) biti (kojih ideologija ili/i zabluda bi se trebalo odreći).

Država Republika Hrvatska (RH) je bez preporuka s očitavanjima (ili/i naputcima) nadležnih o kriterijima izlučivanja nepotrebne građe [sukladno nikad provedenoj lustraciji (usklađeno s nikad provedenom lustracijom) nakon usporednog pada i komunizma (nasljeđe komunizma) i „zajedničke“ višenacionalne „države“ (nasljeđe orjune)], zbog čega je katalog sustava stožerne nacionalne knjižnice teško čitljiv iz rakursa poželjne domoljubne nacionalne povijesne periodizacije i klasifikacije CROATICAe – Želja s trajnim ciljem izlučivanja svih sadržaja koje štete CROATICAi ili je netočno te zlonamjerno „prokazuju“ kao nedostojnu i same sebe i Države Hrvata.

Supruga, majka, knjižničarka, nakon radnog vremena, posveti se i zahtijevnim zaduženjima kućanstva (domaćinstva). U suvremenom sindromu stalnog „nedostatka vremena“, kućanica (domaćica) poseže za korisnim i učinkovitim rješenjima kako bi što brže, efikasnije i bolje obavila svoja svakodnevna

zaduženja: u tu svrhu su korisni i suvremeni „izumi“ među kojima su uređaji koji se zovu MULTIPRAKTIK. Multipraktik ne radi u isto vrijeme sve svoje funkcije, već ih odradi cjelovito i nezavisno jedne od drugih. Knjižnice su poput multipraktika jer su razni segmenti poslovanja nužni i usporedno potrebni, ali je jedino u slojevito organiziranim stručnim službama nacionalnih i sveučilišnih knjižnica, moguće sve funkcije obavljati istodobno.

Koje su to funkcije nacionalnih i sveučilišnih knjižnica, čitljivo je u Zakonu o knjižnicama Države Republika Hrvatska (RH) iz 2019. godine. U Multipraktik sustavu ima potrebe za trajnim dugovječnim funkcijama i povremenim popravcima / nadgradnjom sustava, ali u suvremenoj dinamici poslovanja dio poslovanja se ponekad realno ili/i virtualno izmješta (dislocira): primjerice, razdvajanje analogne tiskane knjižnice (knjige s umetnutom dodatnom – obogaćene - multimedijском građom stvaraju hibridne knjižnice) od digitaliziranih virtualnih E-baza i digitalnih repozitorija s cjelovitim digitalno čitljivim tekstom.

Brojne mogućnosti Multipraktik sustava suvremenog knjižničarstva (MSK) sa svim zakonski propisanim ciljevima današnjih stožernih nacionalnih i sveučilišnih knjižnica nisu bile zamislive pretečama suvremenih knjižničara, primjerice pisarima srednjovjekovnih

europskih skriptorija: poglavito je bio nezamisliva funkcija multipraktika koji učenjake, putem baza podataka, brzo i efikasno međusobno povezuje u istu duhovnu učenjačku znanstvenu zajednicu, a pripadnike iste nacije usporedno i u sadržajnu nacionalnu zajednicu ili/i političku državnu zajednicu.

U RH službeno (ali još uvijek ne i zakonski) podržane RH domaće baze s djelomičnim (HZB CROSBI) ili cjelovitim digitalno čitljivim tekstom (HRČAK, DABAR) zastupaju isključivo učenjačke znanstvene sadržaje: navedene su nužne za potrebe promišljanja nacionalnih sadržaja Z(nanosti), ali još uvijek ne postoje baze koje bi podržale i neznanstvene (predznanstvene / mitološke) nacionalne U(mjetnosti) unutar sveobuhvatnih duhovnih sadržaja stožerne nacionalne ustanove HAZU.

Vrste i podvrste CROATICAe

Zakon o knjižnicama i knjižničarskoj djelatnosti Države RH iz 2019. god. uočava značaj nacionalne zbirke knjižnične građe CROATICA koja: „...*zaslužuje potrebnu skrb... se sastavlja prema općeprihvaćenim stručnim načelima i kriterijima... se nabavlja i izgrađuje... je od nacionalnog značaja... se izgrađuje, organizira, čuva, trajno zaštićuje i čini dostupnom... ima status kulturnog dobra... izgrađuje zavičajne zbirke...*“ pri čemu se tri obavezna primjerka CROATICAe obavezno uručuju službama dvije najznačajnije RH knjižnice, dok se ostalih šest primjeraka može ali i ne mora (iz razloga opravdanih provizornih internih dogovora) uručiti službama preostalih šest značajnih RH knjižnica: među tim značajnim (ali nedovoljno značajnim) knjižnicama jest i sveučilišna knjižnica u Mostaru u Državi Bosna i Hercegovina (BiH).

Ali, kakva se vizura predmnijeva kroz sintagmu „općeprihvaćena načela i kriteriji“ koja nam nije precizno ukazala na postojanje dvije temeljne vrste CROATICAe: Domaća CROATICA (D CRO) i Inozemna CROATICA (I CRO)?

Domaća (D CRO) pokriva sadržaje današnjeg teritorija RH a inozemna (I CRO) sadržaje izvan današnjeg teritorija RH. U zaprimanju obaveznog primjerka ne čitamo NAČELO UZAJAMNOSTI koje bi nam čitljivo napisalo

kako se obavezni primjerak sadržaja INOZEMNA CROATICA mora iz Mostara (sveučilišnog grada predstavnika svekolike građe CROATICAe publicirane u BiH), uručiti stožernim RH knjižnicama, a istoj etnojezičnoj nacionalnoj zajednici?

Podvrste CROATICAe bile bi PREDCROATICA (PreCRO), ČISTA CROATICA (ČisCRO) te SUCROATICA (SuCRO).

U svrhu njihovog preciznijeg razlučivanja, posežemo za jednom od funkcija Multipraktik sustava knjižničarstva (MSK) koji se odnosi na stručnu obradu (katalogizaciju) građe uz pomoć međudržavno priznatih bibliografskih standarda ovdje tematiziranog MARC 21.

U polju knjižničarskog programa Integriranog Knjižničarskog Sustava Sveučilišta u Zagrebu (IKS SUZa1669) za koji je nadležna ustanova Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu [adresa web mrežnog čvorišta WWW ZAG KATALOG NSK HR] čitamo značajna MARC polja za CROATICAu: polje za jezik 041 (041\$a HRV = hrvatski jezik), zatim polje nacionalne zbirke (autentikacije) 042 (042\$a CROATICA) te polje za državu proizvodnje 044 u kojem se čitaju međudržavno priznati ISO standardi koji prepoznaju te definiraju sadržaje proizvedene (stvorene / kreirane) u RH (044\$aCI \$bHR \$c3166-2:HR).

Kako opisati razne vrste publikacija hrvatskih autora / suautora / izdavača nastale ili/i na raznim kontinentima

ili/i u raznim državama ili/i u raznim povijesnim razdobljima? Najjuputnije je početno definirati korpus ČISTE CROATICE kao polazište za sve daljnje prosudbe te definicije.

ČISTA CROATICA (ČisCRO) podrazumijeva isključivo korpus izgrađen na temeljima hrvatske državnosti (hrvatskog državnog prava), državnosti koja je nositeljica suverenih povijesno točnih (neosporivih) nacionalnih odrednica za: službeni hrvatski jezik (041\$a hrv), djela Croatica (semantički ustoličena kao suma nacionalnih djela istodobno s nacionalnom državom) međudržavno priznate hrvatske države (042\$a Croatica) s međudržavno priznatim ISO standardima (044\$a ci \$b hr \$c 3166-2:HR) uz uključene sve druge identifikacijske nacionalne sadržaje unutar hrvatskog duhovnog zakonski podržanog državnog integriteta.

PREDCROATICA (PreCRO) je korpus nastao na svim kontinentima i u svim povijesnim razdobljima koji su prethodili hrvatskoj državi (državama), a pri opisu iste ne upisuje se kod za jezik 041 te kod za državu publiciranja 044. Naime, u svjetskim knjižnicama PREDCROATICA se opisivala kodovima koji ne znače, ne zastupaju, ne pretpostavljaju, ne predmijenjaju CROATICU (primjerice kodom za tzv.“ hrvatskosrpski jezik“ uz kod tzv. „YU“): kodovima koji se više ne primjenjuju, ali koji su još uvijek u dijelu stožernih svjetskih knjižnica čitljivi za tu istu građu. Ako je pretpostavka kako se u sadržaju (stranog)

Aleph programa VALUE CI odnosi na DESCRIPTION CROATIA koji je jedini mogući ponuđeni DESCRIPTION za Hrvate to znači kako se sve druge „vrijednosti“ ne odnose na jedini mogući ponuđeni opis za Hrvate: navedeni zaključak upućuje kako se vezano uz PreCRO ne bi smjelo upisati ništa, jer ne postoji ni dopustljiva zakonska mogućnost niti potreba / suglasnost ponovno uvoditi tzv. kod „YU“, dok bi nezналаčka zlouporaba koda CI [koji je, rečeno pučkim izričajem, poput općeprigrljenih simbola identiteta (primjerice hrvatske zastave): svetinja] trebala biti zabranjena.

ČISTA CROATICA (ČisCRO) u najčišćem obliku pripadala bi građi publiciranoj u RH za koju bi se obavezno trebali upisivati cjeloviti 041 te 042 te 044.

U manje čistom obliku KRNJA ČISTA CROATICA (KrČisCRO) opisivala bi građu publiciranu u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj (NDH) za koju bi bio čitljiv 041 (041\$a HRV) i 042 (042\$a CROATICA) a u sadržaju polja 044 upisivala bi se isključivo potpolja A (044\$aCI) i B (044\$bHR), a bez međudržavno priznatih ISO standarda u sadržaju potpolja C.

SUCROATICA (SuCRO) je sve građa koja se odnosi na suvremenu građu INOZEMNA CROATICA koja živi svoj SUŽIVOT (zavičaja i pra-zavičaja) uz DOMAĆU CROATICAu: SUCROATICA (zavičajnih zbirki) se opisuje kao prethodna KRNJA ČISTA CROATICA također bez ISO potpolja C u sadržaju polja 044.

Sudbinski *specificum* hrvatske nacionalne zbirke je sljedeći: dio temeljnih nacionalnih odrednica značiteljskih nositelja suvereniteta kroz određena povijesna razdoblja u temeljima je bio mijenjan, a te izmijene su u tolikoj mjerili bile antisuverenističke da su negirale mogućnost realizacije CROATICAe u bilo kojem obliku.

Primjerice navedeni „opis“ pomoću kodova za jezik tzv. „hrvatsko-srpskog jezika“ uz kod tzv. „YU“ a što je konkretan „opis“ koji je korpusu CROATICA donio neizmjernu štetu s dugoročnim, a često nepopravljivim posljedicama i u stručnim krugovima (primjer najznačajnijih svjetskih knjižnica): utemeljenjem Države RH trebalo je i treba iznova dokazivati postojanje hrvatskih autohtonih izvornih nacionalnih sadržaja koji nisu u navodnom „suodnosu sa sličnima“ (tzv. „hrvatsko-srpski“) ili podređeni „sličnima“ (tzv. „srpsko-hrvatski“) ili u potencijalnom „zajedništvu“ sa sličnima (uz nametnuti pogriješni zaključak kako oni koji participiraju u razumljivosti „istog jezika“ su „svi (u svemu) isti“).

Međutim, navedeni prijedlozi i prosudbe razlučivanja korpusa CROATICA zbog opasnosti višeznačenjske sintagme „općeprihvaćena načela i kriteriji“, ulaze u područje fikcionalnosti cjelovite sadržajne obrade CROATICAe.

Emocionalni Genetski Kod (EGK)

Sadržajna obrada obojena emocionalnim nagnućima te bremenita prenošenjem (usadene ili/i nasljeđene percepcije) genetskog koda koji je Emocionalni Genetski Kod (EGK) nevidljiv ispod površine vidljivih kodova koji nam (ponekad) genetsku vezu i (često) emociju prema njoj javno te dugoročno skrivaju.

Naime, u tekstu Zakona izbjegnuta je tradicionalna sintagma (svojevrsan „javni poziv“) „razvoj nacionalnih strategija“ jer bi ista mogla polučiti znanje o neznanju sadržaja nacionalnih strategija i njihovih provedbi, poglavito kad je riječ o djelima korpusa INOZEMNA CROATICAe.

Singulatiret identiteta ovdje Zakonu jamči dosljednu opredjeljenost za daljnje (samo)održanje genetskog koda ali Zakon ne osjeća opasnost od suženosti „emocija“ obzirom na to da „emocije“ isključivo izražava prema korpusu DOMAĆA CROATICA, što u naravi nije emocija već redukcionistički racionalni stav (stav koji polučuje pitanje: Koji dio osobe (osobe bez cjelovite osobnosti) trebamo voljeti u osobi „racionalnog“ Zakonodavca?).

CROATICA zaprema mnoštvo i jest živa i jest ono što je bila i jest ono što jest i jest ono što će, posljedično navedenome, živo i racionalno i iracionalno biti.

Kada i kako i koji dio Multipraktik sustava knjižničarstva (MSK) uporabiti vezano uz CROATICAu?

Stručan opis građe, a opis koji bi bio „više suverenistički“ (točnije - cjelovit), nije niti predviđen, kao niti razlučivanje ponuđene necjelovitosti od pretpostavljene (očekivane) cjelovitosti uz pomoć prosudbe (nužno domoljubne) povijesne distance. U suglasju znanja i emocija progovaraju stavovi s odlukama koji zaprimaju identitetske prostore definirljive kroz općenite definicije, ali tek spoznatljive kroz intuitivan instinkt samoodržanja: prihvatanja življenog emocionalnog genetskog koda (EGKa).

Sve vrste CROATICAe sad proizlaze iz naracije sadašnjosti a koliko je naracija održiva, ovisit će o ishodu točne i zadovoljavajuće realizacije zahtjeva (istinitih) povijesnih silnica. Supostajanje mogućnosti realizacije cjelovite povijesne CROATICAe još uvijek se čini kao fiktionalna mogućnost (isključivo potencijalne) fiktionalne konkretizacije jer je naš emocionalni genetski kod (EGK) blizu nas, uz nas, do nas, pored nas, ali ga ne živimo te kao da u nama nije. Konsenzus o statusu i značaju CROATICAe ostao je fiktionalan (neprovediv / nekonkretiziran) obzirom na to da knjižničarstvo nije dobilo uporište (poticaj / konkretne naputke) ni iz hrvatskih povijesnih znanosti, hrvatskih političkih znanosti, a niti iz hrvatskog jezikoslovlja.

Općeprihvaćeni samorazumljivi konsenzus življenog EGKa trebao bi iznjedriti održive definicije s obavezujućim značenjima.

Obzirom na to da Zakon ima osjećaj za epohu, pretpostavka je kako mu ne bi bio (o)tuđ(iv) niti doživljaj cjelovite CROATICAe opisane na točan i zadovoljavajući način, a način koji zahtjeva (jedina moguća) povijesna silnica koja je (ponovno) iznjedrila nacionalnu Državu Hrvata.

Za PREDCROATICU također u MARC polju 008 nikad nećemo napisati kako je mjesto izdanja Hrvatska (u sadržaj potpolja 15-17 radije staviti VP - varios places), niti kako je hrvatski jezik (u sadržaj potpolja 35-37 upisati radije kod za više jezika MiS): što ćemo učiniti (odlučiti) kad nam je najdraži od svih (MARC) kodova - nečitljiv i nigdje još zadan EGK - koji premda „iracionalan“, jest kategorijalni etnički nacionalni kod.

Dijakronija nam omogućuje praćenje stabilnosti EGK u svrhu potvrđivanja njegove kategorijalnosti u potki nacionalnog identiteta, a identiteta koji se često u sadržaju sinkronijski postavljenih vizura uvijek iznova propitkuje. Netko je dopustio „opće mijenje“ prema kojem se UZAJAMNOST sinkronijski („modernistički“) ukida, premda se dijakronijski („anakrono“) pretpostavlja. Kao da nam putem sinkronijske „sverazumljivosti“ taj netko (i zakonodavac?) želi ironično reći: tek kad se posljednji zapis sveukupne povijesne naracije upiše, moguće je

upisati u stilu fikcionalnog početka kod za (suverenu) državu i kod za (suvereni) jezik.

Narativnost povijesnih silnica (koja uključuje i nadilazi pregršt znanja kronoloških povijesnih činjenica) omogućava nam u njima prepoznati trenutak odabira za samoodređenje, za suverenističku (dijakronijski uvjetovanu) razvojnu koncepciju suprotiva neosviješćenim nesuverenističkim (sinkronijski uvjetovanim) narativima koji „zarobljuju“ uspješno realiziranu povijesnu silnicu, a zajedno s njom i našu nacionalnu budućnost.

Suverenizam ne trpi „izlike“ poput, primjerice, upisivanja hrvatskog prezimena hrvatskog autora suvremene inozemne CROATICAe bez čitljivih hrvatskih dijakritika u izvornom prezimenu: jer globalistička „izlika“ znači kako smo i mi pristali na (prisilno) otuđenje, u cjelosti odbacivši kategorijalni etnički nacionalni kod, ovdje manifestiran kao EGK.

Tzv. „općeprihvaćena načela i kriteriji“ u suvremenim svjetskim interpretacijama izvrsnosti, već minoriziraju značaj nacionalnih knjižnica koje preoblikuju u „državne“ pri čemu je ključna multietnička (multinacionalna) država koja minorizira i zapostavlja dominantni ključni EGK: sljedeće razdoblje moguće će biti preoblikovanje „državnih knjižnica“ u „globalističke“ koje će, u cijelosti, onemogućiti i racionalno izlučiti iracionalni EGK.

Kako bi se navedeno preduhitilo, treba redovito provoditi nacionalno osviješćene precizne nacionalne evaluacije, valorizacije, akreditacije...; tek vremenitost kontinuiteta valorizacije te i valorizacija kontinuiteta (povijesna valorizacija periodizacije te i valorizacija povijesne periodizacije) koja uključuje detaljnu i sveobuhvatnu nacionalnu bibliografsku kontrolu [ovdje tematiziranu: svehrvatsku (HNBK)] daje uvid u stabilnost nacionalnih projekata ustanova nacionalnih država. Tek potom je moguća europska (re)akreditacija, ali izričito pripremljena: koja je bremenita znanjima o hrvatskoj povijesnoj Sudbini te koja posredno (zbog namjerne selektivnosti ili neznanja), ne će raditi na suspenziji suverenističkih nacionalnih strategija u korist multinacionalnih - europskih te svjetskih globalističkih.

Ali u diskursu nedorečene svijesti (osviješćenosti) povijesnosti, sve što se su-nositelja povijesnosti dotiče, može u subjektivnoj sferi lako biti relativizirano, zbog čega je dobro i čak nužno posegnuti za dodatnim „tehničkim rekonstrukcijama identiteta“. Multiprakti sustav knjižničarstva (MSK) tek treba poboljšati sve svoje funkcije premda ih prethodno, a vezano uz opsege i dosege nacionalnih sadržaja nije precizno definirao.

Uočimo citate o postmodernoj rekonstrukciji znanja, koja „mora biti sposobna za razlikovati živo/neživo“, iz pera hrvatskog sociologa i književnika (prijenosnika

neznanstvenih / mitoloških iracionalnih pjesničkih intuicija i doživljaja) sveučilišnog profesora Ivan Rogić:

„...Život koji sanja nužni je uvjet reprodukcije tehničke subjektivnosti, dakle, i same tehnike, jer iz oniričke sfere tehničke subjektivnosti posuđuje slike svoje savršenosti. Ali u labirintu taj se život više ne može povezati s njegovim prirodnim pravom na opreku. On se reducira na „fosilno“ crpilište sna, što je već u slučaju nas današnjih znatno na djelu...”

Dopušteno nam je sanjati izvan instrumentalne sfere tehnicizma, izvan dosega granica života, odsanjati (doživjeti) dosljednu provedbu realiziranih povijesnih silnica, ali kao da nam nije dopušteno izaći iz labirinta samootuđenja, samoukinuća, samozaborava, susprezanja i zadržke intuitivnog znanja o EGKu. Čini se, tek kad posljednji bibliografsko kataložni zapis (BKZ) o naraciji propale (YU) povijesne silnice ishlapi, moguće je ponovno upisati u stilu fikcionalnog početka suverenistički kod za Državu i Jezik: naraciju tekuće zadane uspješne povijesne silnice iznikle iz samoodređenja nacije; ali hoće li tada, pri primjeni „općeprihvaćenih načela i kriterija“, te konačno od svih čimbenika Države reflektivno prihvaćenog „fikcionalnog početka“, umjesto nacionalnih ispred nas biti ponuđene - kao jedino mogući modeli postojanja i primjene - globalističke knjižnice?

Ako je naš MSK onaj koji upravo sad sanja umjesto nas, hoće i za njega - kao sanjača te tumača naših snova -

uskoro biti prekasno? Iz umjetničkih narativa fikcionalnosti EGK nam postavlja uvijek isto pitanje:

„Ako ikada Hrvati odluče (opredijeliti se za održiv razvoj te) izaći iz nezrelog samonametnutog neznanja neživog labirinta, labirinta bez dugoročne perspektive bremenitosti života životnosti: hoće Hrvata kao nacije uopće biti ili će o Hrvatima (ponovno) promišljati i (različito te nepovoljno) pisati drugi?“

Članak II. Imperativ nacionalne države.

(rujan 2019.)

U postkomunističkim državama koje nisu provele lustraciju (ovdje: lustraciju i od komunizma i od jugoslavenstva) bile su, jesu (i bit će) u čelništvima upravljačkim strukturama najutjecajnije politike koje formalno zastupaju a sadržajno rastaču, opstruiraju, suspendiraju i ciljano ruše realizaciju suverenih nezavisnih nacionalnih država: ključne zahtjeve koje znače boljitak svima i pomak prema zreloj nacionalnoj opredijeljenosti - ne upućuju ni sebi niti drugima - pri čemu, u tim ciljanim odugovlačenjima / u ciljanom nepoticanju ili/i opstruiranju izvršavanja povijesnih zadataka, čimbenike i provoditelje nacionalnih strategija izvirgavaju ruglu - dok istodobno nacionalne države prokazuju kao neučinkovite i nedostojne: zbog čega nije moguć ni

razvoj matične nacionalne države niti sadržajni i čisti odnosi s drugima (suradničkim nacionalnim državama) koji će podržati, učvrstiti i poticati boljitak svih nacionalnih država. Država ne smije ući u zamku nečinjenja povijesnih, a potrebnih strateških poteza / gesta (prema sebi i prema drugima) jer je cilj te zamke unaprijed prokazati ideju svake nacionalne države kao nesuvislu i nedostojnu sudbinskog povijesnog trenutka.

Čežnja za Bibliografijom svih nacionalnih bibliografija. Dohodi uz pomoć Mistika Čuvara Nacionalne Države (MČND).

Učenjačka znanstvena intelektualna elita nam je uručila svoja učenjačka znanstvena djela i knjižničari ih opisujemo. Hrvatska bibliografija u Nizu A tek od 1992. godine uključuje i knjige publicirane izvan Domovine (inozemna Croatica), zbog čega suverenistička izgradnja kroatističkih sadržaja počinje tek 1992. godine u Državi Republika Hrvatska. Gradi se Hrvatska Nacionalna Bibliografija (HNB) koja, zbog sudbinskih događaja koji su određivali tijek hrvatske povijesti nikad ne će biti završena i iz razloga jer postoji objektivna mogućnost te se raritetna građa izgubljena u vihorima ratova i preseljena na razne kontinente naknadno uruči stožernim hrvatskim ustanovama. Još uvijek se čeka cjelovita Bibliografija habilitacija: obranjenih magistarskih znanstvenih radova, doktorskih disertacija i specijalističkih radova, a obranjenih na inozemnim i domaćim sveučilištima tijekom svih stoljeća učenjačke znanstvene kreativnosti Hrvata.

Sakupili smo brojne inkunabule, knjige, časopise, zbornike radova, razne publikacije i polupublikacije ali ne i sve obranjene znanstvene radove koji su u određenim

povijesnim trenutcima Hrvata bili ključni pokazatelji živog hrvatskog intelektualnog organizma.

Hrvatskoj Državi trebalo bi biti u interesu odrediti se pozitivno i objektivno prema čimbenicima učenjačke znanstvene intelektualne elite - koju sad predstavljaju samo oni talenti koji su imali sreću opstati u određenom povijesnom razdoblju - ali ne i svi talenti, primjerice koji su se zatekli na pogriješnom mjestu u teškom povijesnom trenutku te zauvijek nestali u vihoru rata ili odselili na druge kontinente, djelujući skriveni od činjenice hrvatstva (moguće i pod tuđinskim imenom). Bez kontinuiteta hrvatske intelektualne elite te bez kontinuiteta znanja o hrvatskoj intelektualnoj eliti, mi smo osuđeni na vrijednosnu prosudbu onih sustava koji su nam nametnuti kao relevantni a koji su relevantnost temeljili i na negiranju svih hrvatskih identitetskih te suverenističkih odrednica.

Nacionalno osviještena intelektualna elita provodi nacionalne strategije uz pomoć precizno postavljenih uloga koje izvršavaju nacionalni stratezi – *Tko radi? Što radi? Kako radi?* - Međutim, bez cjelokupnog i preciznog znanja o istinoljubivoj relevantnoj (nezavisnoj, cjelovitoj, suverenističkoj) regulatornoj vrijednosnoj prosudbi, mnogi stratezi unutar svojih strateških uloga mogu biti pogriješan izbor. Opstojnost nacije jamče, sportskim riječima opisano – najbolji izbornici sa svojim najboljim igračima, pri čemu u razradbi te provedbi nacionalnih

strategija „sportska sreća“ ne igra nikakvu ulogu, a suma potrebnih znanja i karaktera, prosuđuje i dosuđuje sve.

Dok opisujemo hrvatsku neotuđivu duhovnu jezičnu sastavnicu, uočavamo kako opisujemo hrvatsku glagoljicu, ali je još uvijek ne možemo i prepisati jer ne postoji knjižničarski program u kojem bi je mogli prepisivati: te glagoljicu glagoljicom i – ispisivati. Istodobno, opisujemo djela pisana *korienskim* pravopisom, ali ih još ne doživljavamo kao ponuđenu mogućnost izbora proučavanja / poučavanja te ispisivanja: premda u Europi imamo primjer Norvežana koji uče, čitaju, pišu i ravnopravnima predstavljaju dva oblika norveškog standarda. Dva su člana norveškog makrojezika (nor): staronorveški knjiškonorveški (nob) Bokmål (eng. Book Language) i suvremeni novonorveški (nno) Nynorsk (eng. New Norwegian).

Bez slobode uočavanja, ispisivanja, učenja, predstavljanja, vrijednovanja te zakonske podrške matičnih jezika / matičnih pisama / matičnih pravopisa - nije moguća sloboda nacija. Još uvijek se čekaju u sadržaju Hrvatske Nacionalne Bibliografije (HNB) zasebne integralne bibliografije (nizovi) spoznatih hrvatskih djela pisanih hrvatskom glagoljicom te djela pisanih hrvatskim *korienskim* pravopisom. Ali svaka bibliografija je ili direktno ili indirektno vezana uz uvriježene akademske nastavne kanone / nastavni *curriculum* uputnik, koji predstavlja općeprihvaćeni vrijednosni sustav (akademski

diskurs) koji su – ovdje iznjedrile poželjne politički kompromisno nepročišćene interpretacije ideologije nacije, ali ne i uključena suma znanja neovisnih nacionalno superiornijih Mistika Čuvara Nacionalne Državnosti (MČNDa).

KORIENSKA CROATICA

Kritike vezano uz prethodni prvi članak (nepubliciran, ali čitljiv u sadržaju ACADEMIA EDU): uz sadržaj o *Multipraktik Sustav Knjižničarstva u službi knjižničara Croaticae*: odnose se na nemogućnost upisivanja koda za hrvatski jezik 041\$a^{hrv} u djelima PREDCROATICAe (PreCRO), a djelima koja su čitljivo pisana hrvatskim jezikom. Hrvatski jezik ne postoji izvan činjenice hrvatske Države i od nje je neotudiv. Knjige pisane *korienskim* pravopisom u Trojednoj Kraljevini Hrvatska, Slavonija i Dalmacija (1868.-1918.) te pisane tijekom bilo kojeg povijesnog razdoblja bilo gdje u svijetu samo formalno vežemo uz MARC polje 041\$a ali sadržajno umjesto koda za jezik *hrv* upisujemo riječ *KORIENSKI*: 041\$a KORIENSKI. Što jest dodatna nova podjela korpusa CROATICAe naziva: KORIENSKA CROATICA (KorCRO). Uz drukčiji (upravo opisani) sadržaj unutar 041 ostaje uvijek isti samorazumljivi 042 Croatica (osobno riječ Croatica pišem početnim velikim slovom - i iz osjećaja poštovanja, ali takva praksa u RH nije uvriježena), dok će MARC polje 044 uvijek stajati u relaciji prema činjenici Države: stoga polje 044 u BKZu KORIENSKE CROATICAe (KorCRO) iz Trojedinice ne ćemo pisati, dok ćemo polje 044 u djelima KORIENSKA CROATICAe

(KorCRO) nastale unutar korpusa ČISTA CROATICAe (ČisCRO) i KRNJA ČISTA CROATICAe (KrČisCRO) te i korpusa suvremene SUCROATICAe (SuCRO) pisati kako je u prethodnom Eseju-Skici propisano.

Uvođenje novog sadržaja u knjižničarstvo nije moguće bez konkretnih i čistih naputaka iz jezikoslovlja, bez filoloških rasprava, bez leksikografije. Ali kad jezikoslovlje šuti - knjižničarstvo trpi, primjenjujući pogriješna rješenja. Mi imamo kod za hrvatski jezik ali ne i za *korienski* pravopis jer ne postoji politička volja (kao što postoji u Norveškoj) ustoličiti dvoznačje (dva oblika nacionalnog jezičnog standarda) koje bi spoznajno obogatilo i hrvatsku jezičnu zajednicu i hrvatsku sjevremensku duhovnu zajednicu – Duhovnu Hrvatsku.

KORIENSKA CROATICA je dio popudbine Hrvata koju prepoznaju mistici čuvari nacionalne državnosti (MČNDi) te nam je iskreno i predano preporučuju.

Međutim, mnogi od njih nam u tom sadržaju „ekskluzivnosti“ ponude - *korienski* tekst nude u pogriješnom kontekstu vežući mogućnost *korienske* „ekskluzive“ uz povijesne osobnosti i događaje koji takvu „ekskluzivu“ politički progone kao nepoželjnu jer je vežu isključivo uz (povijesnog razdoblja NDH) negativan predznak.

Mi još uvijek društveno ili živimo hrvatski tuđmanizam (bezpravaštvo, bezsteklišтво, bezstarčevićanstvo) ili trpimo hrvatsku detuđmanizaciju (ili bezhrvatskadržavnost sa

svrhom negiranja svake ideje te realizacije hrvatske državnosti ili bezneovisnahravatskadržavnost sa svrhom nekritičkog glorificiranja čelništva i politike NDH: što jesu stavovi ideološki suprostavljeni, ali u realnoj političkoj RH praksi često interesno u simbiozi). Sraz i suma sveukupnih politika (tuđmanizma i detuđmanizama) omogućio je još niz dodatnih -bez: bezempatičnost (uz sudbine hrvatskih branitelja, ovršenih, blokiranih...), bezintelektualizam, bezdemografija, bezMČNDi i dr. Hrvatski posttuđmanizam koji se neće baviti ni tuđmanizmom niti detuđmanizacijama još nije moguć, a dok hrvatski posttuđmanizam nije moguć, „nije moguć“ ni uočeni (a rijedak) hrvatski posttuđmanizam unutar usporednog tuđmanizma koji piše *korienskim* pravopisom. Jezik / pismo / pravopis kao organske i nerastavljive poveznice u zajedništvu nacije, najživlje i trajno svjedoče održivost nacije. Društvene strukture vlasti onemogućuju pluranost koja bi uključivala ideju sveobuhvatne, cjelovite i čiste Državnotvornosti: što jest apsurd zahtijeva u već realiziranoj sadašnjoj povijesnoj silnici - koja jest realizirana Država Hrvata. Kad učenjačka znanstvena zajednica šuti i ne daje konkretne naputke, tad nam preostaje slušati naputke MISTIKA ČUVARA NACIONALNE DRŽAVE (MČND). Jezik je Božji dar – govori i piše MČND, uvijek u mislima vezan uz sudbinu materinjeg jezika. MČNDi često citiraju Chateaubrianda

koji je pisao o različitim nacijama te citiraju njegovo
motrište o nastanku nacije i nacionalnih jezika.

O MČNDima. Izgradnja čovjeka misleće državnosti.

Tko su MČNDi?

Kod sv. Augustina usvajamo *Scientiae* i *Sapientiae* koji su i u danas u našoj kroatističkoj suvremenosti vodiči svakom mistiku nacionalne države: mistici nam, uz njihovu pomoć, rasvjetljuju arhetipe koje je Znanje i Mudrost Boga majčinsko-očinski implementirala u odvijanje povijesti Svijeta. Mistik – čuvar nacionalne države kreće se unutar povijesne topike kao Božji sumislilac i sustvoritelj - nacionalnog bića. Exemplum (Paradeigma) jest uključena povijest kao zalog Istine, jest duhovni prostor MČNDa, koji primjenjuje i figure-slike (Imago) primjera iz povijesti - poglavito mitologije herojskih mitova. Mistici se međusobno prepoznaju, čitaju i citiraju. Primjerice, Mate Marčinko je citirao Josipa Joška Pečarića, a njegove citate citirao - ne izvorne, već uvijek principijelno prepisane *korienskim* pravopisom.

Pjesnik Mate Marčinko preživio je i Bleiburg i Križni put te razumije patničko mučeničko povijesno iskustvo.

Akademik Josip Joško Pečarić rođen je u Zaljevu hrvatskih svetaca (povijesna i pravaška Crvena Hrvatska) te osjeća bol povijesnog gubitka pridjeva hrvatski u današnjem krnjem vanjskopolitičkom opisu Zaljeva (još nedavne 1944. god. Boka Kotorska je bila teritorij

međudržavno priznate NDH, a danas je teritorij Države Crna Gora).

Misitici, kroz iskustvo vlastite patnje, detektiraju i razumiju svaku patnju duše lišene cjelovitosti te duše nasilno uvedene u stanje otuđenja. Mistici su Čuvari jer su oni odgovor na pitanje „Tko čuva čuvare (Države)?“.

Što rade MČNDi?

...Ukazuju na medijske manipulacije, laži i na povijesne zablude te nas oslobađaju povijesnih zabluda u svrhu očuvanja nacionalne samobitnosti. Kratkotrajni rodoljubni romantizam pretaču u dugotrajni nacionalni romantizam. Izgrađeni su i potpuni intelektualci s izgrađenim kriterijima spremni na preispitavnje svojih stavova. Antikolonijalisti su svoje države. Zalažu se za probitak svoje nacije te strepe nad opstankom države. Ukazuju na nedostatak temeljnih nacionalnih interesa. Vizionari su koji čuvaju interese svoje države. Ukazuju te pokušavaju spriječiti odnarođivanje a raduju se vizijama svojeg pučanstva. Podržavaju slobodoljublje. Brinu za očuvanje nacionalnog suvereniteta. Zanima ih svaka kritička povijesna prosudba. Uronjeni su u povijesno mišljenje. Zahvaćaju povijesne topike. Zahvaćaju tkivo nacionalne samobitnosti. Iščitavaju naslove poput POVIJEST SVIJETA. Podržavaju jezikoslovlje, povijesne znanosti, slušaju usmene predaje, čitaju legende / mitove te otkrivaju i razotkrivaju sve slojeve sučitateljima. Opisuju, detektiraju, razlučuju, analiziraju, deduktivno

opisuju i svojim zaključcima daju konkretne naputke koje bi trebalo slijediti pri realizaciji nacionalnih strategija. Ukazuju na uspješne strategije društvenog i ekonomskog napretka, pri čemu ističu kako je materijalni aspekt tek nadogradnja.

Ističu kako treba reanimirati obitelj, brak, župnu zajednicu, vjersku zajednicu: sve obiteljske i društvene kohezivne vrijednote: jer biti bez jednog od navedenog - drugo isključuje. Uočavaju političko nastajanje nacije koje možemo nazvati etnogenezom.

Ističu kako se duhovne i nadnaravne vrijednote ne smiju nijekati ili zatirati u korist favoriziranja prirodnih posebice materijalnih vrijednota. Upućuje na strukturu i hijerarhiju društvenih vrijednota. Ističu kako su sva strateška pitanja koja su sročena na točan i zadovoljavajući način - ujedno i odgovori a istodobno i razvojna pitanja: jer žive misaoni prijelaz iz stanja pitanja u stanje odgovora. Vrijednosne odrednice puka: sloboda, isitna, samoodređenje, samobitnost, čitaju kao BITAK NACIJE obzirom je Država kao realni, objektivni duh nacije, i moralna i pravna zajednica. Upozoravaju na opasna stanja vrijednosne anarhije: uočavaju svaki atak na nacionalno biće koji uzrokuje demografski slom, iseljavanje, izostanak demostrategije. Provode test nacionalne vitalnosti. Ukazuju nam na neprijatelje, na sve koji nam duguju ispriku / ratnu odštetu, na sve koji nam ukidaju pravo na život i nacionalnu državu (tzv. „unpeople

pućanstva - pućanstva za odstrijel“, prema Marcu Curtisu). Apeliraju na nacionalno jedinstvo. Prenositelji su usmene predaje u kojoj živo egzistira memorija drevnih pućanstava. Aktivno sudjeluju pri ustanovljenju nacionalne individualnosti i nacionalne kulturne samobitnosti. Istiçu kako je ključna teritorijalna cjelovitost i nacionalno jedinstvo. Eksperti su, znalci, autoriteti, vlasnici neotudivih duhovnih znanja. Promišljaju te prenose Iskustvo Sudbine. Djeluju *pro domo*. Savjetuju uskladitelja Državnika. Upućuju kako spriječiti razhrvaćivanje, te teror postojećih a „bizantinaca po duhu, podrepa po uzstrojstvu svoga bića, sluga po vokaciji, slavoserba“. Esejisti su, kolumnisti i publicisti koji su prošli iskustvo Sudbine. Ukazuju na ugroze totalitarizama koji ne provode već zlorabe ideju nacije, na opasnost globalizama koji ruše ideju nacije, na ugroze svih ateističkih, nereligioznih, antireligioznih pokreta. Pišu znalačke knjige koje opisuju / interpretiraju te ocjenjuju kroz uopćeno individualno (patničko) iskustvo Sudbinu cijele nacije. I sebi i nama tumače svoj mistični doživljaj Hrvatske, koji u svojoj duši uvijek vjerno, kao vjerni čuvari Domovine, čuvaju. Ukazuju kako neprepoznavanje pogriješnih nametnutih ideologema, znači neprepoznavanje ugroza koje nam prijete i koje su nas, naposljetku, i zaskočile u obliku krvave agresije na teritorij RH. Pišu o historiografskim ideologemima te i prokazuju historiografske ideologeme. Ruše postulate

propalog jugoslavenskog integralizma. Ističu kako Hrvati ne sudjeluju u povijesnoj nostalgiji za tuđim ozemljem već uvijek samo za svojim povijesnim pripadajućim (im).

Zahtijevaju samopoštovanje nacije. Osuđuju pljačku i omalovažavanje te prešućivanje hrvatske supstance. Čuvari su hrvatske slobode i državnosti. Ukazuju na temelje nacionalne duhovne izgradnje. Ukazuju kako brisanju uspomena na stoljećima hrvatske patničke prošlosti treba suprostaviti bogastvo pamćenja. Znaju osjećajno rastumačiti pojam Žrtvoslovlje. Ukazuju kako prepoznati „kukavičje jaje“ te žele spriječiti slabosti sustava prema „kukavičjim jajima“. Osjećaju patnju zbog izgubljenog zavičaja. Čuvari su probitka i opstanka nacije. Ukazuju na antinomiju plodnost / stvaranje i neplodnost / nekreativnost. Oblikuju duhovnu zbilju. Potiču hrvatsku samosvijest. Prijenosnici su. Pišu, ispisuju i rišu Hrvatski Spomenar. Tumači su ideja i ideala. Zahtijevaju intelektualni napor za realizirati nacionalnu državu. Nastoje spriječiti svaki otpor protiv nacionalne države. Ideolozi su kršćanskog nacionalizma. Zastupaju opće nacionalno dobro i nacionalne strateške interese. Primjerom pokazuju kako protiv laži, kleveta treba govoriti i žarom argumenata i emocijama duše. Ukazuju kad nije dopustljiv nedostatak temeljnih nacionalnih interesa. Povezuju noseće nacionalne kulturne čimbenike. Imaju osjet povijesnog iskustva. Upućuju nas čitati sve mistike MČNDa. Predstavljaju Popudbinu Hrvata...

Itđ...itđ...itđ...itđ...

Kako rade MČNDi?

Pri suhoparnom učenju kronoloških podataka / činjenica, čak i kad uočimo povijesni tekst i kontekst, nedostaje ostrašćena, emocionalno obojena interpretacija, kojoj podstrek daje naš EMOCIONALNI GENSKI KOD (EGK) koji će nas privezati uz tkivo teksta i konteksta i kroz koji ćemo se povijesno realizirati: bit ćemo ono što jesmo, njegov integralni, neodvojiv, srašćen dio. Imperativ je MČNDa: rastimo zajedno s prokljalom Državom jer - evo je: ona jest CROATIA REDIVIVA! Organizirani intezivniji stupanj rodoljubnih i domoljubnih emocija su nacionalističke / nacionalne emocije, čije je vezivno tkivo nazočan EGK.

Nacionalni sustav se stvara, strateški definira te prilagođava izgrađenoj savršenoj viziji koja obuhvaća cjelokupno kulturno pamćenje, baštinu, u svima akademskim strukama i znanjima potvrđeni nacionalni identitet. Nužno je strateško suvereno kretanje u nacionalnim znanjima te donošenje strateških odluka vezano uz sumu znanja - a ne nasumičnih pretpostavki ili/i pojedinačne intuicije ili/i arbitrarnih cjenjkajućih političkih dogovora. Zar uopće može/smije biti autoriteta izvan etablirane učenjačke znanstvene zajednice koja propisuje akademske nacionalne kanone / nastavni *curriculum* uputnik – ovdje: akademske zajednice koja

legitimnost crpi i iz ovisnosti o nasljeđenim /zatečenim te stečenim brojnim sadržajno-značenjski nepročišćenim političkim autoritetima?

MČNDi drže kako je nužan školski predmet Domoljubni odgoj ili Odgoj za Domoljublje. Drže kako još treba raspravljati o sadržajima znanja koji su priprema (propedeutika) za osvjedočene Domoljube i Hrvatoljube: ...Hrvatski jezik s nacionalna književnost. Hrvatska povijest s Povijesnim hrvatskim državnim pravom. Hrvatski zemljopis s Hrvatskim prirodoslovljem. Vjeronauk s umjetnostima koje tematiziraju / izvode / prikazuju vjerske sadržaje... Kako odgojiti predstavljače i zagovornike Hrvatskog Zavjetnog Križa i Slavne Hrvatske? Zar se Čovjekoljublje i Domoljublje i Bogoljublje mogu uvesti kao detaljno bibliografski razrađene tematske cjeline unutar školskog predmeta Domoljubni odgoj? Zar je moguće odgojiti državotvornu mladež buduću državotvornu intelektualnu elitu?

Nacionalnu strategiju mogu zaokružiti samo znalci eksperti, nacionalni stratezi MČNDi jer znaju odgovor na pitanje - TKO jest Hrvatska. Učenjaci-znanstvenici tvrde kako isto znaju (istim "sredstvima" spoznaju), ali njihovi odgovori nemaju ni izvor niti ušće u navedenom pitanju iz kojeg sve izvire i u kojeg utječe sveukupno znanje MČNDa. Učenjak-znanstvenik u svojem znanstvenom članku /radu daje odgovore na pitanje - ŠTO jest Hrvatska i KAKVA jest Hrvatska: Hrvatska jest Država i Hrvatska

jest suverena i slobodna država. U svrhu samorealizacije Hrvatske - stratezi koji je grade i potiču njezin održiv razvoj moraju još preciznije i permanentno ukazivati: TKO jest Hrvatska. U razdobljima povijesti Hrvata (nerealizirane državnosti) bila je Mučenička Hrvatska, Duhovna Hrvatska...

Jesmo se, utemeljnjem Države te nedavnom obranom od agresora osvajača, odrekli potrage za cjelovitim bibliografijama / znanjima Duhovne Hrvatske i Mučeničke Hrvatske? Mlađim naraštajima koji su rođeni u RH, Država RH duguje ispriku što je iz sadržaja Države isključila Domoljubni odgoj koji bi učio / podučavao - TKO HRVATSKA JEST. Za sve koji su svladali akademska nacionalna kanonska obligatna školska gradiva (prema *curriculum* uputniku), nužno je ponuditi bibliografiju djela koja se moraju pročitati kako bi se stekao uvid eksperta, znalca, DUHOVNIKA MISTIKA ČUVARA, koji će dograđivati nacionalne strategije i jamčiti činjenicu održivog razvoja. Izazov je u nedorečenostima subjektiviteta: krećemo u potragu za idealnom bibliografijom koja se nikad ne će moći ispisati /zaokružiti /definirati /zaključiti jer je povijest (pojedinačne i opće) Sudbine Hrvata složenija nego što slutimo. Provedba nacionalne strategije nije moguća bez izgrađenih profila mistika-čuvara nacionalne državnosti.

Opasno je provedbu nacionalne strategije uručiti u ruke isključivo političarima s učenjacima znanstvenicima: oni

će stvoriti Znanje ali bez znanja o korijenu / podrijetlu Znanja jer lakoća kojom oni ulaze u samozaborav i u zaborav korijena/podrijetla Znanja je najveća opasnost za cjelovitu, sustavnu i dosljednu provedbu dogovorenih zadanih nacionalnih strategija. Najčešće i najizvrsniji suputnik (supatnik) učenjak znanstvenik zna: Bog postoji - ali često putem zaboravlja tko jest Bog u koga vjeruje te zaboravlja tko jest (a isti jest) - Bog u kojeg treba vjerovati njegov suputnik (supatnik) od kojeg se konkurentski natjecateljski elitistički statusno odmiče te ograđuje - na zajedničkom putu prema Vječnosti.

MČNDi se u svojim predavanjima referiraju na akademska nacionalna kanonska znanja / Curriculum uputnike u kojima se suvereno kreću – primjerice, povijesna- ali u strasti evociranja, sumiranja, sažimanja iz njih progovara Spoznaja koja (*in modo interpretandi*) baca novo svjetlo na staru istinu. MČNDi su istinoljubivi i skloni idealizaciji, ali najbliže su rješenju koji je imperativ svake provedbe nacionalne strategije: ODRŽIVOSTI.

Cilj je održiv razvoj nacionalne države u čijim temeljima su sve vrline zadane i kroz tradicionalna religiozna vjerovanja nacije i kroz civilizacijski izgrađen sustav vrijednota nacije. Kad nacionalna država nije realizirana, ne znači kako ne diše. Njeno disanje osluškuj mistici - čuvari koji je ispisuju kroz svoje knjige eseja, memoare, pjesme, slike Vječnosti koju tek treba zaslužiti (slika zvonjave je slika Uskrsle Crkve (Crkve Uskrsloga)

koju si - ovdje nazočan - čuo kad zvoni /označava /signira umiranje, ali ne i rađanje, osim rađanja BogoČovjeka Isusa Krista). Mistici – čuvari traže početna znanja i dodatna znanja pri čemu su najslabiji u vrijednosnoj prosudbi realiteta (skloni idealizaciji) a najjači u sveobuhvaćanju. Mistici –čuvari su uvijek u potrazi za idealnom nacionalnom bibliografijom. Vrsni su u INTERPRETATIO CHRISTIANA: kreću od Biblije (čiji sadržaji su sad unutar neobaveznih školskih predmeta te fragmetarno unutar tematika i motiva književnosti, umjetnosti i dr.).

Još uvijek u brojnim tekstovima čitamo komentare medijski eksponiranih doktora povijesnih znanosti: kako su za njih irelevantne prosudbe povjesničara – amatera, a matematičara Akademika HAZU: što je uvrijedljiva konstatacija za svaku naciju koja bi morala znati koliki je značaj „amatera“ (često izvrsnih stručnjaka u svojem učenjačkom znanstvenom području) koji, ostrašćeni unutrašnjim zanosima, ostrašćeno prosuđuju, pipajući bilo EMOCIONALNOG GENETSKOG KODA. Svi nezadovoljni kapacitetom znanstvenih prosudbi „pravog“ povjesničara ne možemo biti najviše uvrijeđeni „lošim ocjenama“ koje je dodijelio matematičaru Akademiku HAZU: jer najviše vrijeda pojmovna/spoznajna - očita insuficijentnost šutljive znanstvene zajednice: uvrijedljivo je kako „pravi“ nije uočio nužnost postojanja fenomena MČNDa.

Uvrijedljivo jest STANJE DRŽAVE BEZ RIJEČITOSTI (bezriječitost), koja ne potiče stvaranje boljeg opisa od paušalne ocjene „povijesničar - amater“... Naime, intelektualni misaoni repertoar doktora povijesti znanosti omogućuje istome skovati dobronamjernu sintagmu, pojam pozitivnog značenja MČND: ali on ne osjeća / ne čuje / ne detektira svoj EGK, niti svoje konkretno usidrenje unutar realizirane povijesne silnice - HRVATSKA DRŽAVA. Država je već trebala ispisati sintagmu MČNDa kao onu koja će fenomenološki ukazati zbog čega bi se MČND „usudio“ suvereno i prirodno kretati u bilo čijem učenjačkom znanstvenom području. Akademik J. Pečarić, kao svjetski učenjak, znanstvenik, matematičar i kao nacionalni mistik-čuvar, znalac, ekspert, poželjan je za nacionalnog stratega Države, zbog čega se i njegova usporedna karijera može definirati kao karijera povijesničara Mistika Čuvara Nacionalne Državnosti.

Uska specijalistička znanja ne razumiju postulat širine zahvaćanja nacionalnog stratega državnosti. MČND sumira iskustva povijesne patnje /gubitka, instinkt samoodržanja, intuiciju stratega, podršku svojeg EGKa uz sva pretpostavljena uključena obligatna (primarna, obavezna) i dodatna (sekundarna, preporučena) akademska znanja.

Domoljubni odgoj mladeži pokrivao bi brojna postojeća i usavršavajuća znanja ali svakako znanje o Popudbini

Hrvata bilo bi uključeno.

Knjižničari su dužni svojim detaljnim opisima u sadržaju bibliografsko kataložnih zapisa detaljno obrađivati nacionalnu građu, detaljnim razrađenim klasifikacijama klasificirati nacionalne sadržaje / nacionalna znanja a detaljnim nacionalnim bibliografijma upotpunjavati nacionalna znanja /znanja nacije.

Paucis via cognita veri est. Među tim malobrojnima su MČNDi.

MČND : Čuvar mira

Trajni mir nije moguć bez istine, a poglavito ne bez cjelovite povijesne istine.

Noviji intervju na web stranicama ISS OSLO nudi nam lik i djelo srednjovječnog palestinskog doktora političkih znanosti koji opisuje svoje pozitivno iskustvo – doprinos mirovnom rješavanju palestinsko-izraelskog sukoba, sudjelujući u mirovnoj debati *Shalom-Salam Project* u sadržaju ISS OSLO krajem devedesetih godina prošloga stoljeća. Osobno sam nazočila višednevnoj debati iste tematike nekoliko godina ranije [tijekom Domovinskog Obrambenog Braniteljskog Rata (DOBRA) u RH] u istim prostorima ISS OSLOa: u pozivu za sudjelovanje SVIMA bilo je istaknuto kako se radi o tradicionalnoj debati ISS OSLOa, koju se, iz godine u godinu, nasljeđuje (pretpostavljeno: do trenutka kad više ne će biti potrebna), a nasljeđuju je – svi.

Mirovna istina ne počinje od pojedinačnog izdvojenog osobnog iskustva: uklopljena je u kontinuitet i svrhovitost obuhvaćanja cjelovitosti nadosobnog povijesnog iskustva koji usisava i sažimlje sva osobna iskustva. Navedeni ambiciozni doktor je očito pragmatičan znanstvenik mirotvorstva, ali nikad ne će biti - svakoj naciji nužno potreban - lucidan mistik čuvar nacionalne državnosti.

Nijedna pobjeda, uključujući mirovnu pobjedu, koja jest ostvarenje povijesnih težnji, nije moguća bez

velikodušnosti sljedbenika povijesne istine koji skromno, samozatajno, samoprijegorno i velikodušno povijesnu istinu zahvaćaju u cijelosti, podređujući se isključivo njoj i s njom se sudbinski poistovjećujući.

MČND će osvijestiti svoju ulogu u povijesti nacije: sebe ne će precijenjivati, ne će isticati sebe kao superiornijeg: skromnost im nikad nije lažna kao ni rijetka samohvala: njihova samopohvala (sebe - za primjer - dati) su naputci (svima nama), ali nikad nisu samodopadna slika Narcisa u zrcalu.

Članak III. Metodologija obrade
grade kroz sintaktičko-
semantičke etape semantičkog
četverokuta. (prosinač 2019.) 1.
Uprizorenje EGK u logički
supstrat suverenističke jezične
apercepcije / mentalne predodžbe
(kroz MARC21 041) LOGIČKO-
SEMANTIČKA RAZINA

U nastavku Eseja tematizira se autorsko učenjačko znanstveno djelo suvremene Croaticae koje nije cjelovito digitalno čitljivo a koje je detaljno katalogizirano te kojeg (i) katalog ustanove NSK sadrži, kojeg predstavlja i na kojeg upućuje.

U suvremenosti digitalno čitljivih cjelovitih tekstova koja je svrha detaljne katalogizacije nacionalne grade? Idealan je razvoj prema digitalno čitljivosti cjelovitog teksta uz usporednu ili prethodnu detaljnu stručnu

kataložnu obradu. Detaljniji opisi koji uključuju stručnje - primjenu razrađene znanstvene (primjerice UDK) klasifikacije - cijenili su se u preddigitalno vrijeme ali se pojavom digitalno čitljivih tekstova svi opisi uključujući detaljno razrađene klasifikacije doživljavaju sekundarnima, što je utjecalo na slabljenje nacionalnog Sveučilišta koje je ostalo na površini horizontalnog modela znanja o sebi (kontinucija plošnog linearnog razvoja).

Katalogizacija jest dio pomoćnih povijesnih znanosti i jest predziđe filologije. U Eseju je, iz rakursa složene filološkopovijesne kontekstualizacije, čitljivo uporabljen teoretski predložak ALGIRDAS JULIEN (Julius) GREIMASa.

Uz detaljnu stručnu obradu građe koja jest naputak knjižničara upućen svima uključenima - moguće je, zajedno s detaljno razrađenim definicijama učenjačkih znanstvenih pojmova u nacionalnoj znanstvenoj priručnoj (referentnoj) sveučilišnoj literaturi (koji sadrže i hrvatske prijevode suvremenih svjetskih učenjačkih znanstvenih termina [u svrhu izgradnje hrvatskog znanstvenog nazivlja]) primjenjenima u suvremenim učenjačkim znanstvenim djelima nacionalne građe - dubinski uroniti u usporednu vertikalnu slojevitost razrađenog nacionalnog sveučilišnog sustava (generativnog nacionalnog Sveučilišta).

Na uzajamnu ovisnost *jedinstvenu generativnu putanju* autorskog djela i (konteksta / uvjeta) čitanja direktno ukazuje stručna obrada djela - katalogizacija koja je istodobno interpretativno iščitavanje autorskog djela i recipijentske (samo)svijesti te jest epifanijska projekcija kritične recipijentske (samo)svijesti - u naporu interpretacije cjeline iz obrađivačke hipoteze - divinacije katalogizatora - tumača. Kroz *jedinstvenu generativnu putanju* uočavamo uzajamnu ovisnost autorskog djela (teksta svih pripovijednih iskaza koji priopćuju procese) - čitanja (čitatelja / egzistenata koji priopćuju stanja: stanje čitljivosti ili nečitljivosti tekstualnosti) - iščitavanja (stvaralački karakter (re)interpretacije). Nukleus te veze uvijek je izazov za značenjsku izvjesnost koja ovisi upravo o predmetnom nukleusu: kompetencijama (uspješnost djela s uspješnost čitanja s uspješnost iščitavanja).

Kompetencija jest sama po sebi uspješnost mudroslovlja koja se stječe imaginacijom i stalnim (nedovršivim) dijaloškim propitkivanjima razumijevanja znanja (zakoni međusobnog razumijevanja mogu varirati svoju konfiguraciju) u složenom (ovdje: reverzibilnom) procesu *inteligere-explicare-applicare*.

Kako bi sam sebe spoznao (i zaključno, spremajući bibliografsko kataložni zapis i sam sebe - dokinuo) u svom interpretativnom predlošku / matrici vrstan

tumač -katalogizator iznova *stvara djelo* (koristeći se prednošću naknadnih uvida / prosudbi povijesne distance) pri čemu mora nadići povijesnu uvjetovanost svojeg staništa / *sjedišta u životu* te (stapajući obzorja) uroniti u supstancu objektivnog duha koji ravnomjerno prožima svekolika subjektivna povijesna očitovanja - nužno mora uroniti u *intencijski obzor* koji polazi od značenja / smisla iskaza teksta autorskog djela. Katalogizator- tumač imaginativno i sumativno doziva već odsutne: i autora i čitatelja - a dozvavši ih putem interpretacijskih strategija opisa (kroz stroga kataloška pravila koja discipliniraju, osviješćuju i uramljuju) - ujedno i transcendiraju. Uspostavlja se konstitutivna naknadnost identiteta kompetencije Autora - Čitatelja - Tumača: uključenih u neumorno tkanje (interpretativnih) razlika unutar procesa stručne obrade. Interpretativna strategija uvjetovana je znanstvenom i kulturnom duhovnom pozadinom (pozadinom znanstvenih i kulturnih duhovnih potreba unutar empirijskih kontigentnih uvjeta spoznaje) i povijesnim uvidom (naknadne spoznajne distance) i komparatističkim sveuobuhvatnim pristupom znanjima duha (koje zahvaća i nadilazi s transcendentno - logičkog motrišta).

Logika obrade sadržaja pokazuje se teško dostupnom (savladivom) jer se - propitkujući i relativizirajući izvanjske empirijske kontekste razumijevanja - mora

tek rekonstruirati iz teško dohvatljivih konteksta i impulsa kao što su: povijesna situacija, duhovna situacija, intuicija, instinkt (nacionalne samoobrane), emocionalni genetski kod (EGK) i dr. što onemogućuje jednoznačnost i propitkuje ustaljene zadane obrasce. Stručna obrada hrvatske građe ne bi trebala ulaziti u kritički stav metodičke skepse već mora svjedočiti usuglašene (s nacionalnim strategijama, zakonima, pravilima, smjernicama, nalogima - regulama) kompatibilne misaone procese.

Recentna obrada od strane stručnjaka katalogizatora u NSK zahtjeva nastavak Eseja jer svaki propust pokazuje nedostatke predmnijevane duhovnopovijesne - hermeneutičke paradigme.

Autokontekstualizacija (neosviještenog) Subjekta-Države ovdje propedeutički evocira heuristička čitanja provocirajući hermeneutičke metode obrade. U razumijevanju kritike zbog propusta širine vidokruga obrade podtekstualno se predmnijevaju fenomenološke analize intencionalnog akta.

Činjenica Države nalaže nam slijediti dosljedan suverenistički stav: kod za jezik izvornika *041 h hrv* ako jest hrvatski izvornik publiciran u Državi Hrvata mora uvijek biti čitljiv denotativan (i) u kodu za jezik teksta *041 a hrv*. Imperativ proizlazi iz logike nacionalnog državnog suverenizma.

Rastumačimo uz pomoć *semiotičke formule* u kojoj *aktanti - kodovi* podliježu *semantičkom ulaganju* tako što dobivaju odgovarajuća obilježja ili vrijednosti - polje jezika 041 s potpoljima u sadržaju MARC21.

Distribucijsko-sekvencijske razine - tri ponovljiva potpolja 041 polja MARC21:

041 a = kod za jezik teksta

041 f = kod za jezik sadržaja

041 h = kod za jezik izvornika

U sadržaju opisa višejezične učenjačke znanstvene publikacije Prirodoslovlja (Botanika) koja je publicirana u RH (Klis, 2018.) te koja sadrži tekst na hrvatskom jeziku uz više stranih svjetskih jezika čitamo sljedeći ponuđeni opis u sadržaju bibliografsko kataložnog zapisa (BKZa izrađenog u knjižničarskom programu Aleph) ustanove NSK [koja službeno nije HNSK : riječ Hrvatska nije službeni dio imena ustanove NSK] :

041 a mul

041 h hrv

" Upisana odsutnost u konstituciju svakog identiteta - izaziva u njemu pomak / odgodu čineći ga tragom, gramom, obilježjem (marque), urezom, cijepom koji postoji samo s obzirom na odsutno drugo što ga određuje u njegovoj nazočnosti."

Logička razina točnog opisa (distribucija figuracije i ikonizacije) u RH bila bi sljedeća:

041 a hrv (ŠTO JEST: Nacionalna država)

041 f hrv f eng f ger f fre f ita f lat (KAKVA JEST sadržajno ovdje:

Suverena nacionalna uključiva (ovdje: europska nacionalna država))

041 h hrv (TKO JEST: Suverena Država)

Argumentacija kritike imanentnosti u sadržaju pomoćne *semiotičke abdukcije* - proizlazi iz činjenice državnosti kojoj jest imanentna činjenica službenog jezika (ovdje: hrvatskog jezika).

Ako uključimo hrv isključivo unutar *041 h hrv* tad ćemo ustvrditi kako jezik izvornika jest hrvatski ali istodobno istaći kako je suverenistička identitetska odrednica - koja jest isti službeni kod hrvatskog jezika - usporedno neprepoznata kao dominantna / ključna nacionalna sastavnica te moguće kao takva u pojmu (mentalnoj predodžbi) ne postoji. Ako upišemo hrv isključivo unutar *041 h hrv* tad dajemo iskaz o suverenističkoj jezičnoj intenciji autorskog djela (TKO JEST: jest suverena država) ali ništa ne govorimo o činjenici realizirane suverene nacionalne Države (ŠTO JEST: jest suverena nacionalna država) i njenog sadržaja

(KAKVA JEST: jest suverena nacionalna uključiva država).

Kod za jezik izvornika (h = jest suverena država) jest jamac suverenističkim koncepcijama i podsjednik kako su one potrebne i moguće - ali jest jamac tek kad se (sui generis) samopotvrđuje unutar temeljne odrednice kod za jezik teksta koji potvrđuje / opisuje samog sebe (a = jest nacionalna suverena država) kao nacionalnu komponentu autorskog djela. Država (jesam) je instanica diskurza (poput: mi - državljani): instance dobivaju značenje tek ukupnim činom iskazivanja i njime stvorenim referencijskim obzorom - a ne upućivanjem na najopćenitiju činjenicu nazočnosti (subjekta Države) u događajnoj situaciji [ovdje u primjeru: krnjom / nedostojnom obradom pogriješno iznjedrena značenjska kondenzacija].

Kad upišemo *hrv* u navedenom primjeru pod *041 h hrv* a ne istodobno i unutar *041 a hrv* tad se jezik doživljava kao derivat / sporednost / sekundarno / izvedenica izmještene drugosti - također derivirane / sporedne/ sekundarne / izvedene: kao derivat subordiniranih sporednosti / usputnosti jer superordinirani / nadređeni *041 a mul* govori o činjenici višejezičnosti ali bez prepoznatljivih identitetskih odrednica / iskaza bilo kojeg jezika. Ako upišemo *hrv* isključivo pod *041 h hrv* tad su nam "nacionalnost" jezika i jezik per se nešto (što?) akcidentalno ili derivat akcidencije (posredovana

drugost) ali ako u *041 a* stavimo (uvijek!) na prvo mjesto službeni jezik države - tad znamo da smo djelatni subjekti u našoj državi u kojoj je jezik uvijek najdragocjeniji (jer ga živimo) hrvatski (mi kroz jezik bivajući / bivstvujući) jezik izvornika koji jest najposebniji (među svim ponuđenim jezicima svijeta) službeni jezik nacionalne države - hrvatski jezik u koherentnoj "formuli":

(uvijek prvi / bazični / temeljni) a hrv = h hrv

Ako znamo da smo mi Izvornik da smo mi nacija subjekt mi smo to usporedno i zajedno (obuhvaćeni) supstancijalno sa svim našim atributima. Odrediti (sebe kao) djelatni subjekt i definirati te opisati (sve svoje) attribute ne čini se posebnim zahtjevom: ali isključivo (lokucijski) upisati izvornik znači (perlokucijski) usvojiti (samo)otuđujuću distancu i odreći se (ilokucijske) konzistentnosti identiteta.

U sadržaju moje (mene kao izvornika) prioritetne nadređenosti *Ja sam svoj jezik* (041 a hrv) uz *Ja sam sve u mojem jeziku* znači *Ja sam obuhvaćeni sadržaj u sadržaju kojeg sadržim i koji me (istodobno) sadrži* (041 f) a u sadržaju konjunkcije *Ja sam (i) izvornik* (041 h hrv).

Jezik države mora artikulirati i zrcaliti čisto značenje: što je poglavito značajno za Hrvate jer su ih osvajači i kolonizatori usmjeravali prema samoukidanju i putem

tzv. kodova "hrv-srp", "srp-hrv", "yu" - nedemokratski Hrvatima ukidajući jezičnu samobitnost. Pretpostavimo kako bi neki zlonamjernici i danas mogli sofistički (lukavo zbog potreba opstojnosti svoje političke prakse u RH) upisati *041 h hrv* ali istodobno (zbog svojih osvajačkih političkih strategija) u *041 a* kontrarno predmnijevati 041 a "hrv-srp" ili 041 a "srp-hrv" ili 041 a "yu" [slijedom suvremene (!?) nesuverenističke "regionalne" teze-ugroze o tzv. "zajedničkom jugoslavenskom / balkanskom" jeziku" - a teze kojoj je cilj rušiti (u opseg "značenja" prislino "uključene") suverene nacionalne države].

Da je isto učenjačko znanstveno djelo usporedno bilo publicirano u BiH tad bi uočili zbog čega jest nužno da je jezik izvornika hrvatski i jezik teksta hrvatski, a jezik teksta i jezik sadržaja višejezični (što je mogla biti drukčija višejezičnost a višejezičnost koja dodatno uključuje sve jezike BiH). Logička razina točnog opisa u BiH (primjerice Sveučilišna knjižnica Mostar) treba biti identična kao u RH.

U Sveučilišnoj knjižnici u Sarajevu dopušteno bi bila i sljedeća stručna obradba:

041 a hrv a eng a ger a fre a ita (ŠTO JEST : strana ali
nama jezično

(naj)bliža suverena nacionalna država)

041 b lat

041 f hrv f eng f ger f fre f ita (KAKVA JEST sadržajno
ovdje: strana ali

nama jezično i sadržajno (naj)bliža suverena
nacionalna uključiva

(ovdje: europska nacionalna država))

041 h hrv (TKO JEST: suverena hrvatska država RH)

Čitljivo, u srži opisa *mul* nije dopušten, zbog činjenice
(ravnopravnog) hrvatskog entiteta u BiH.

Aktivirani EGK uočava logički struptat koji motrište i
odluke crpi iz nacionalnih postavki suvereniteta kojima
se i najjednostavniji kodovi prilagođavaju te su
njihovim postulatima vođeni. U jeziku ne postoji ništa
značajnije od činjenice suverenosti Države čija je
odrednica a koju (dok) ispisuje i opisuje.

Buduća nova / ažurirana svehrvatska (usklađena s
povijesnim silnicama) kataložna pravila trebala bi
prepoznati te uključiti nacionalnu identifikaciju
hrvatskih nacionalnih sadržaja i strategija u RH s BiH
(što uključuje uz svijest o cirkumstantima i nužnu
permanentnu suradnju (hrvatskih) katalogizatora u RH
i BiH).

Suverenističkim propitkivanjem starih pravila (i
pravila stručne obrade i pravila "političke igre") trebalo
bi upozoriti na pogubnost društvene prihvatljivosti
protivnacionalnih (globalističkih univerzalnih) pravila i
neofobije (vezano uz odbijanja (re)definiranja sastavnica

nacionalnih strategija). Najčešći je antisuverenistički stav: nekritički se prilagođavati pred-državnim (pred-suverenističkim) ustaljenim (zastarjelim) kataloškim pravilima i suvremenim knjižničarskim programima (alatima) premda je za potrebe nacionalne države nužan isključivo sljedeći suverenistički stav: standarde, pravilnike... i suvremene alate prilagoditi / kreirati / oblikovati / ažurirati prema suverenističkim nacionalnim potrebama.

*2. Uprizorenje misli MČNDa prema sumi
suvremene svehrvatske povijesnosti RndH. (kroz
MARC21 044). PRIPOVIJEDNA NARATIVNO-
AKTANTSKA POVIJESNA RAZINA*

U sadržaju hrvatskih (poglavito učenjačkih znanstvenih) publikacija iz Trojedinice nužno je od strane interdisciplinarnog povjerenstva učenjaka znanstvenika zbog potreba polja 041 najprije izraditi pročišćeni službeni popis autora i djela (za svako učenjačko znanstveno područje) koji su u sadržaju (MARC21 042) korpusa Croatica, te uz autore koji tijekom navedenog razdoblja pišu isključivo hrvatskim jezikom dodatno istaći autore koji pišu hrvatskim *korienskim* pravopisom.

Sadržaju prethodno publiciranih članaka (I. i II.) Eseja (u sadržaju učenjačke znanstvene baze ACADEMIA EDU te u sadržaju Časopisa MOTRIŠTA izdavača MATICA HRVATSKA MOSTAR broj 108-109 iz 2019. god.) a vezano uz *044 a ci* čitljivo u publikacijama SUCROATICAe iz BIH (SuCRO) treba dodati sljedeće. Dopušta se upisati *041 a hrv* u svima publikacijama čiji su autori Hrvati iz (proširenog) teritorija NDH kakva je bila Država u njezinom najuspješnijem [teritorijalnom] razdoblju nakon ratnog poraza Italije (rujan 1943.) do kraja 2. svj. rata (druga YUgoslavija počinje 8.5.1945. a ukida se 8.10.1991. utemeljenjem suverene nacionalne Države RH) - koje je

bilo (kratko) razdoblje kad je Hrvatima sudbinski vraćen značajan dio povijesnog teritorija - teritorija drevnih okrunjenih hrvatskih kraljeva, a hrvatskog teritorija koji je čekao obnovu Države Hrvata od davne 1102. godine. Obzirom NDH nikad nije potpisala kapitulaciju ona jest pretpostavljeni okvir potencijalnosti koji se ne mora državnopravno aktivirati ali se u povijesnom opisu mora predmnijevati. Suvremeni MČND povjesničar Goran Jurišić drži kako reaktivacija NDH jest teoretski moguća ali nije moguća ako ne postoji pragmatična politička volja Hrvata. Upravo impuls - poticaj koji dolazi iz promišljanja povijesnih znanosti jest onaj koji bi trebali pažljivo detektirati i uočavati jezikoslovci. Pojam Države Republika Hrvatska većemo (slijedom kronoloških povijesnih nužnosti) uz glagol obnoviti: obnoviti suvremenu inačicu Države Hrvata koju nam je omogućila realizirana tekuća povijesna silnica.

Ako uspijemo " *dekonstruirati epistemološki tjesnac i stigme o razdoblju*" (prof.dr.sc. Ivan Rogić) prijedlog je dvije povijesne silnice s dvije različite pojavnosti (NDH i RH) kongruirati, obzirom naciji Hrvati u 20. st. nije omogućen kontinuitet državnosti. Usklađeni novi (*non nova, sed nove*) pojam RndH bio bi naziv ideje suvremene postojbine / koljevke državnosti Hrvata koja jest isključivo pretpostavljeni povijesni okvir zbiljnosti (Filozof klasičnog njemačkog idealizma Georg Wilhelm Friedrich Hegel u svojem djelu *Enciklopediji filozofijskih znanosti* : "...

razum snove svojih apstrakcija drži kao nešto istinito i tašt je na "treba da" [" trebalo bi biti"], koji on rado propisuje naročito i na političkom polju...") koji obuhvaća i učvršćuje svesuvremenu realizaciju države Hrvata. Država Hrvata omogućena nam je svaki put kad je moguće diskurzivnim iskazom potvrditi suverenističke strategije i opredjeljenja njezine realizirane ukorijenjene pojavnosti (CROATIA REDIVIVA). Pojam RndH ne bi bio *cijep* - okvir koji sudjeluje u RH bez bivanja njenim dijelom (*cijep* bi značilo da je vrijednost pojma uvijek dvojna: s motrišta RH dio je NDH a s motrišta NDH dio je RH). Pojam RndH ovdje ne dobiva situacijsku (stvarnosnu) već samo kontekstualnu (kodnu) podršku: iskaz pojma svojim pokazivačima proizvodi kontekst u kojem ga treba razumijeti (slično kao što figurativizacija podrazumijeva i figuraciju i ikonizaciju).

Posljedično, vezano uz SUCROATICA (SuCRO): *044 a ci* može biti čitljiv kod za djela hrvatskih autora na hrvatskom jeziku s hrvatskom nacionalnom tematikom / sadržajima koji su publicirani u BiH. Ali *044 a ci* se ne upisuje u opisu djela iz BiH: kad je suatorstvo s nehrvatima, kad nije u cjelosti hrvatski jezik, kad su uključeni prošireni sadržaji koji ne uključuju / ne obuhvaćaju isključivo hrvatsku nacionalnu tematiku / nacionalne sadržaje, kad nije kongruencija povijesnih silnica (dvije moguće: pripadajuća NDH i pripadajuća RH) i dr.

U filologiji se još uvijek problematiziraju motrišta o mehanizmima kojima tekstovi prikrivaju svoju načelno konotativnu ili autokontekstualizacijsku narav prikazujući se denotativnima - kao povijesni tekstovi ili pak *čitljivima* - kao fiktivni tekstovi: aplicirano iz filologije u povijesne znanosti ulazi se u područje istodobnog usisavanja / usvajanja i nadilaženja *(samo)razumljivosti pojavnosti*.

Država i povijesna silnica koja ju je iznjedrila ne može biti pogriješna ili suspektna (pojavnost) već isključivo politike koje je vode. Zar bi se Norveška nakon drugog svjetskog rata mogla održati kao nacionalna Država, da je primjerice uoči kraja drugog svjetskog rata postojala alijansa skandinavskih država na čelu sa Švedskom s dugo pripremanim "memorandumom" - osvajačkim teritorijalnim pretenzijama prema Norveškoj: alijansa koja bi Norveškoj nakon rata nametnula povijesnu krivnju zbog utjecajnih Norvežana suradnika nacističkog totalitarnog režima tijekom drugog svjetskog rata?

Promislivši povijesno pripovijedanje - koje se svojom deiksom oslanja na kontekst uhodan kolektivnom jezičnom uporabom (zbog čega se stječe dojam kao da *dogadaji govore sami za sebe*) - razlučujemo ga od diskurza (kojeg ne možemo razumijeti izvan konteksta koji stvara deiksa njegova iskaza: razumijevanje bi diskurza tako ciljalo na sve što diskurz predmnijeva umjesto na sve što on znači, i pritom bi se oslanjalo na one *praznine* koje se

mogu primjereno ispuniti samo u jedinstvenoj *stvarnosti*
diskurza : diskurz u procesu razumijevanja isklizava
(umnožavanjem neodlučnih deiktičkih mjesta razotkriva
svoju višesmjernu interpretativnost) te ovisno i o
katalogizatoru - tumaču transkodira značenje.

*3. Gnoseologija nacionalnog identiteta: u
sadržaju društveno-humanističkih znanosti :
hijerarhijski stupnjevima filozofije duha :
oblikovati znanstvena područja prema
nacionalnim interesima gradnje i imperativa
obvezujuće uspostave hrvatskog nacionalnog
identiteta. DISKURZIVNA RAZINA.
DISKURZIVACIJA KOJA PODRAZUMIJEVA
AKTERIZACIJU, OVREMENJIVANJE I
OPROSTORIVANJE.*

Za potrebe točne sadržajne obrade teksta građe
slijedom njegove aposteriorne diskurzivnosti
(diskurzivne izvjesnosti) nužno je promišljati
gnoseologiju nacionalnog identiteta društveno-
humanističkih znanosti (duhovnih znanosti koje su
komprehenzivno-opisne znanosti kojih je predmetni
interes usmjeren odgovornosti (manifestacija /
obličja) individualnosti umjesto zakonitostima
univerzalnosti) uz pomoć postulata njihove
potrebitosti: hijerarhijski stupnjevima filozofije
duha (od postavki čistih pojmova i zora apsolutnog
duha preko provedbi subjektivnog duha do
potvrđivanja objektivnog duha) - u svrhu: metodički
definirati, izraditi i podržati dinamičke elemente
nacionalnog identiteta kroz aprioritne mehanizme
razumijevanja (spoznaje značenja).

EGK, pretpostavljeno: idemonstrabilan, intuitivan, predrefleksivan, instiktivan, primordijalan, intuitivno dokučiv divinacijom, (su)nositelj vitalističke energije i dr.

- doživljavamo u sadržaju hipotetičkog teleološko-teološkog s apologetskog teoretskog filozofsko-povijesnog diskursa u kojem se nacionalni identitet unutar sadržaja Apsolutnog duha - znanja filozofije i teologije i povijesnih znanosti... u sadržaju *Akademija Mudroslovlja Teologije-Filozofije-Povijesti* - identificira, definira i opisuje ključnim riječima (poglavito imenicama):: esencija, ontološka (za)danost, povijesna zbiljnost, bivstvo, substantia rei, entitet, dar Providnosti (tu smo od Boga izabrano pučanstvo koje participira u zajedništvu Države i u Otajstvu obitelji), Država jest Dobro po sebi, Božji misterij, Domovina jest kolijevka bivstva pučanstva, životodajnost / životnost nacije, primordijalno zajedništvo, solidarnost s osjećajem pripadnosti, mistična povezanost, genetska povezanost, JUS SANGVIS, domoljublje (pouka vrijednosnog sustava: svaka krijepost / vrlina je "dodana vrijednost" koja omogućuje prepoznavanje, izgradnju te razradu identitetskim strategijama i politikama), prepoznavanje - vrijednovanje - uočavanje- čuvanje povijesnog elementa identiteta, religija sa zajednicom vjernika, povijesno (vječno) nasljeđe predaka, kulturna samobitnost, nacionalno i državotvorno sazrijevanje, nepokolebljiva i ustrajna čista esencija nacionalne svijesti,

ustrojiti naciju kao stožer vrijednota... - sve od postulata do kategoričkih imperativa.

Umjetničko autorsko djelo nastaje u sadržaju mogućnosti / vjerojatnosti jezično-kreativno umjetničkog diskursa u kojem se nacionalni identitet unutar sadržaja Apsolutnog duha - znanja jezikoslovlja s pjesništvo i spisateljstvo i dramaturgija i skladanje i slikarstvo i kiparstvo i arhitektura... u sadržaju *Jezična-Kreativna Umjetnička Akademija* - identificira, definira i opisuje ključnim riječima (poglavito glagolima):: jezična i kulturna konstrukcija, kreativna izrada popisa obilježja, popisivanje kreativnih kulturnih elemenata koja karakteriziraju naciju, izrada kreativnih popisa sastavnica, narativna konstrukcija / izgradnja, kviditet, naracija povijesnog elementa identiteta, naracija o ključnim sastavnicama identiteta, uporaba jezika, uporaba pisama, izgradnja nacionalnog karaktera, opis ključnih motiva u povijesnim događajima, nadahnuto stvaranje u sukreaciji s Božjim planom i Providnošću... - sve od identifikacije do reidentifikacije.

Uz poticaj teoretskih i umjetničkih postavki te dosega nastalih u dvije prethodne diskurzivne skupine nastaje tehnologija obrade (obrada poput katalogizacije u sadržaju MARC21) unutar asertoričkog znanstveno - izvedbeno umjetničkog diskursa u kojem se nacionalni identitet unutar sadržaja Subjektivnog duha - znanja: i etnologija i sociologija i znanost o književnosti i povijest

umjetnosti i izvedbene umjetnosti (glazba, gluma, balet i dr.) i film i dizajn i komunikologija s promidžba i psihologija i knjižničarstvo... u sadržaju *Znanstvena-Izvedbena Umjetnička Akademija* - identificira i opisuje ključnim riječima:: kreativno upravljanje imaginarijem stereotipa - umijeća, brandiranje i promidžba kroz kreativnu uporabu ključnih prijemčljivih nacionalnih motiva, isticanje nacionalnih simbola, promidžba (marketing) kroz kreativni izričaj, instrumentalnost ideje - instrumentalizacija identiteta, objektivni sadržaji kulture, misaono interpretirati / suobličiti se, etnološka zauzetost za projekciju ideje o onome što jesmo...i dr.

Za društveno ukorijenjivanje u nacionalno državno tkivo svih navedenih diskursa tek iz rezultata ozbiljenja apsolutnog i subjektivnog duha pokreće se apodiktčki praktički provedbeni pravno-pedagoški-politički koji nastaje zbog potreba odgoja u filozofiji duha te zbog potreba standardizacije i zakonodavnih smjernica u kojem se nacionalni identitet unutar sadržaja Objektivnog duha - znanja pravne znanosti i pedagogija i političke znanosti... u sadržaju *Pravna-Učiteljska-Politička Akademija* - identificira i opisuje ključnim riječima:: ažuriranje standarda, izrada pravilnika, donošenje smjernica, izrada akademskog nacionalnog kanona / CURRICULUMa / uputnika svakog znanstvenog područja, kemijski spoj svih prethodnih diskursa kao njihovo povezivanja i suma, domoljubni odgoj djece i mladeži - odgoj za nacionalnu

državu, sinmorfološki uočavamo povijesne silnice te se prema njima određujemo (pozitivno: gestama ili negativno: prešućivanjem potreba za gestama te njihovim neizvršavanjem), usporedba identitetskih politika / provedba identitetskih politika, upravljanje nacionalnim identitetom i imidžem... i dr.

Navedena paušalna „razdioba“ naivno predlaže revizionizam: reformirati znanstvena područja i grane te ih oblikovati prema nacionalnim interesima - interesima plodonosne gradnje i uspostave hrvatskog nacionalnog identiteta koji se danas - obzirom je vođen insuficijentnim (pred)znanjima - zatire i gubi.

Ekonomija se ovdje izmješta (primjerice prema znanstvenoj grani matematičke znanosti) jer se pokazala kao direktni podrivatelj nacionalnog identiteta [primjerice, putem - u praksi već provedenih postulata: "Biznis nema nacionalnost" (primarni odgovor: zar biznis s nacionalnim državama koje duguju ratne odštete državi RH?) ili "Biznis nema ideologiju" (primarni odgovor: zar biznis s državama koje žive i promiču, primjerice, komunističku ideologiju koja je u nedavnoj prošlosti genocidno ubijala hrvatsko pučanstvo?).

U fazi diskurzivacije aktiviraju se i postupci isključivanja odnosno uključivanja koji reguliraju odnos iskaznih instanci s instancijama iskazivanja: oni to mogu činiti tako da ističu rascjep među njima i time

autorefencijalnost teksta ili pak tako da naglašuju njihovo podudaranje i time prikazivačku dimenziju teksta.

4. *Geste koje znače neopozivu državničku nacionalnu samosvijest (kroz MARC21 042) uz geste koje uključuju mirotvorstvo ekumenizma. POSREDNIČKA RAZINA AKTUALIZACIJE (između virtualnosti dubinske strukture i njezine diskurzivacije)*

MČNDi [... *Genius patriae super dormientibus filiis.* (Derkosova knjižnica 1832. god.)] su dužni upozoriti kako se geste koje su nužne nužno i moraju iskazati.

Za nacionalne manjine koje baštine kulturna dobra nije ključna njihova ravnopravna uključenost u političke strukture vlasti već da na teritoriju na kojoj su manjina žive u cjelosti svoje obrazovne, kulturne (uz baštinjena kulturna dobra) i vjerske sadržaje. Imaju Hrvati koji su nacionalna manjina u susjednim državama sve obrazovne, kulturne i vjerske potrebe realizirane te od njih samih usmjeravane te vođene? Ravnopravnim participiranjem u strukturama vlasti nije zajamčen zadovoljavajući pristup svim drugim vrstama sadržaja / realizacijama nužnih obrazovnih, kulturnih i vjerskih potreba - koje se, primjerice, često obzirnije, detaljnije, s više uključenih znanja te znanstveno utemeljenije i čvršće dogovaraju dugoročnim bilateralnim međudržavnim ugovorima. Osim tradicionalnih nacionalnih manjina tu su i tradicionalne vjerske zajednice koje - obzirom su tradicionalne - imaju svoje povijesne potrebe. U supstratu

suvremene državnosti jest i ekumenizam ali takav [kakav? uzajaman!] koji shvaća i prihvaća pravo na realizaciju svake nacionalne države.

Ističemo potrebu revalorizacije NDH, u svrhu: ući u sadržaj pojma nositeljice cjelovitosti državnosti RndH :: što je (naknadno - nakon realizirane povijesne silnice a tijekom političke prakse) bilo rudimentarno u NDH sad se treba očistiti od svih neprikladnosti, nedostojnosti te dalje u pojmu razvijati.

I iz navednog razloga trebalo bi na mjestu koje čeka novu povijesnu priliku obnoviti pouzdanje u vjersku toleranciju hrvatskih predaka te lokalnoj hrvatskoj tradicionalnoj židovskoj vjerskoj zajednici vratiti što su nehrvatske tuđinske politike nacizma i yukomunizma (politike koje podrijetlom nisu hrvatske / nisu iz povijesnih silnica koja su iznjedrile Države Hrvata u 20. st.) oduzele [redosljedom: oduzele i nikad vratile]. Nužno je ponovno izgraditi srušenu Zagrebačku Sinagogu u Praškoj ulici (izgradnja bi predmijevala stavljanje u prvotnu namijenu / funkciju: u vjerske svrhe) jer je takva gesta ne samo dug prema hrvatskoj tradicionalnoj hebrejskoj zajednici već i povijesna obaveza na koju nas obavezuju realizirane suvremene povijesne silnice Hrvata.

RH sad jest uključiva kad na svojem teritoriju gradi džamije [dio država članica Europe ih ne gradi jer njihova dominantna protestantska kršćanska zajednica u sadržaj

(šireg zahvaćanja) ekumenizma ne uključuje nekršćanske vjerske zajednice već isključivo različite kršćanske zajednice] ali nije uključena kad ne uvjetuje obnovu djelovanja u RH isključivo autokefalne Hrvatske pravoslavne Crkve [psihološki razlog zahtjeva: obzirom na negativna iskustva sa srpskom pravoslavnom Crkvom koja je odobravalala i poticala agresiju na državni teritorij Republike Hrvatske tijekom Domovinskog Obrambenog Braniteljskog Rata (DOBRa), treba (ponovno) dati priliku hrvatskoj pravoslavnoj Crkvi - koja bi poželjno bila izabrana Crkva zaslužnih hrvatskih branitelja (branitelja Države Hrvata) srpske nacionalnosti].

Gradnju Crkve / Svetišta / Hrama / Bogomolje / vjerskog objekta svake vjerske zajednice treba graditi pod uvjetima autokefalnosti (nezavisnosti od matice) istih unutar hrvatske države, iz razloga jer je oprez je nužan u državama poput Republike Hrvatske koje su imale značajan gubitak pučanstva usljed teških ratnih stradanja.

Utemeljenjem RH Hrvati još nisu dobili zadovoljavajuću podršku od Židova [prvi razlog - Hrvati sad imaju blizu sto i dvadeset (120) pravednika među pucima dok još mnogi Hrvati zaslužuju isti status ; drugi razlog - još ne postoji politička (i nezavisna) volja Izraela i izraelskih povjesničara učenjaka znanstvenika za objektivno sagledati i istinito cjelovito predstaviti događaje na teritoriju Hrvatske i njoj susjednih država tijekom drugog svjetskog rata] dok su pravoslavna i

islamska vjerska zajednica devedesetih godina dvadesetog stoljeća istodobno bile uključene u ratnu agresiju protiv Hrvata na povijesnom hrvatskom teritoriju u današnjoj BiH.

Inzistirati na politici opreza u ophođenju s drugim vjerskim zajednicama znači podržati povijesnu samosvijest nacije koja nakon negativnih iskustava - tek gestom zahtijeva, uvjetujući - uključuje druge. "Uključenost s uključivost" jest državotvorni stav koji može biti iskazan tek kad se postavi čvrst zahtjev za neopozivom i nespornom suverennošću (države) dominantnog upravljača (samouključujućeg uključenog uključivatelja) - bez mogućnosti izvanjskog (tuđinskog) preispitivanja motiva te (i političkih) potreba istog (tuđinca). Hrvati imamo pravo promišljati svoju povijesnu silnicu te je suverenistički oblikovati prema potrebama svjetskog duha (citirajući Filozofa: ostvarenje svjetskog duha jest povijest).

Postoje mjesta povijesnog kretanja BogoČovjeka Isusa Krista koje je povijest svijeta mudro promislila kao svjetionik mirotvornog ekumenizma: dok nam je Betlehem (tradicionalni) ures u (postojanoj) pjesničkoj emociji srca tek današnji Jeruzalem (netradicijski i nepostojano) osjećamo kozmopolitski a razumijevamo / tumačimo razumski kao istodobno i židovski i kršćanski i muslimanski (eksteritorijalni) sveti prostor (poželjno nepomućenog) suvremenog povijesnog kretanja. Potrebni

su nam novi nositelji darova: tri mudraca predstavnika dominantnih monoteističkih religija - koji će nas darovati zajedništvom i ukazivati što nas sve interesno dugoročno povezuje i u budućnosti: stabilnost obitelji, održiv ekološki razvoj, mirotvorstvo i dr. poveznice - spajalice - verige u temeljima vrijednosnog sustava religija svijeta.

Suma povijesnih silnica koje prepoznajemo i kao darovane - ne bi nam bile darovane da nismo bez mogućnosti poštovati i dar i darovatelja (Stvoritelja): a poštovanje se iskazuje kroz geste koje od nas zahtjeva darovana povijesna silnica. Geste su već tematizirali / promišljali te predlagali brojni hrvatski učenjaci znanstvenici, stručnjaci nacionalni stratezi te brojni MČNDi (Mate Marčinko, Josip Joško Pečarić, Goran Jurišić i dr.) te književnici i publicisti [hrvatski suverenisti koji sustavno promišljaju te podsjećaju na nacionalne zahtjeve (zbog čega ih se predlaže uključiti u sadržaj buduće biobibliografske publikacije TKO JE TKO U RndH): Ivan Božičević, Dubravko Horvatić, Mate Kovačević, Vjekoslav Magaš, Mate Matić, Dragutin Šafarić, Ivica Marijačić, Damir Pešorda, Zlatko Hasanbegović i brojni drugi].

Uočena je nezahvalnost Hrvata na daru Države jer RH službeno: nije izvršila lustraciju od jugoslavenstva (orjuna i jugoslavensko masonstvo) i yukomunizma (titoizam i pokret nesvrstanih) & nije sljedila učenjački znanstveni put suvremenih samostalnih nezavisnih učenjaka

znanstvenika [autori Ljubica Štefan, Esther Githman, Hrvoje Matković, Josip Jurčević, Igor Vukić... i mnogi drugi (mlađi) koji istražujući logor Jasenovac prokazuju mitomansku podatkovnu neodrživost, suspektност svih dosadašnjih popisa i višeznačnu višenamjenost logora] & nije zatražila od HAZU (ustanova koju financira državni proračun) nek priopćenjem („memorandumski“) osudi osvajačke SANU memorandumske strategije & nije zatražila ukradenu službenu dokumentaciju NDH koja je još uvijek u arhivima susjednih država (R. Srbija) & nije zatražila od agresora u Domovinskom ratu (od pravnih sljednika agresora na teritorij RH) ratnu odštetu i popis lokaliteta grobišta nestalih hrvatskih branitelja (podatci arhiva tzv. JNA) & nije zatražila ratnu odštetu od država (Engleska i dr.) koji su bez poštivanja humanitarnih prava i GENEVAške konvencije uručili i hrvatsku vojsku i civile hrvatsko pučanstvo (uz kojeg su stradale i sve druge nacionalnosti - koje su kasnije "širokogrudno" kroz tzv. "bratstvo i jedinstvo" sve "ravnopravno" uključene u YU režim) u ruke Titovim yukomunističkim zločincima (stradanja Bleiburga i Križnog puta) & nije pokrenula suvremena istraživanja (primjerice temeljem službenih izvješća iz SAD/USA službe CIAe) o tuđinskom podrijetlu zločinca diktatora Tita (u svrhu: odreći se jednog od najvećih svjetskih zločinaca na teritoriju Europe) & nije podržala demokršćansku ideju o majci odgajateljici (profesija, životni poziv i doživotno osigurana

egzistencija) za majke više djece u RH & nije realizirala cjelovitu digitalizaciju svekolike hrvatske građe iz razdoblja dvije države Hrvata (čije sadržaje obuhvaća cjelovita RndH) & ne zalaže se za kontinuiranu te dosljednu povezanost s izvandomovinskim Hrvatima (ustanova NSK - samo dva desetljeća od utemeljenja RH - ne zaprima i ne obrađuje dio publikacija korpusa inozemna Croatica) & nije pokrenula ispitivanje podrijetla imovine svakog pojedinca i ustanova od 1918. godine do danas & nije pojmla i omogućila pretpostavke (dio prethodno naveden) za povratak (poglavito najstarijeg) hrvatskog iseljeništva & nije u preambulu Ustava RH uključila i Dubrovačku Republiku i NDH te nije iz preambule Ustava RH pojam ZAVNOH zamijenila pojmom dalmatinski antifašizam i dr.

Otežavajuća je okolnost vezana uz strateške političke saveznike RH koje službeno jesu države članice NATO i države članice EU/ EZ: svi navedeni su nezainteresirani za provođenje nužnih gesti u RH koje jamče opstanak s održivi razvoj Države Hrvata. Njihova nezainteresiranost potiče na promišljanje pojma savezništvo jer su neiskrena himbena savezništva [manje poznati povijesni podatci govore o činjenici kako su primjerice tijekom 2. svj. rata i talijanska i njemačka vojska (a tijekom savezništva s NDH) epizodično koalirale sa četnicima u genocidu nenaoružanog autohtonog civilnog hrvatskog pučanstva na teritoriju Hrvatske] Hrvate skupo koštala, a najskuplje

od svibnja 1945. godine gubitkom NDH. [Koja je cijena (bezuvjetnog / vjernog) savezništva? Obzirom sam konzumirala i obrazovne edukativne i kulturne sadržaje u Norveškoj (izvan EU/EZ) i Švicarskoj (izvan NATO i EU/EZ) uočila sam u tim državama - neovisnima o savezništvima - suverenistički kontinuitet države blagostanja koje zrcale nacionalnu samosvijest kroz unutrašnju duhovnu sabranost, izvanjsku uslužnu demokratičnost i upornu osviješćenu ekološku održivost...].

Obzirom u RH nije uočena potreba za iskazivanjem gesti koje bi jamčile čišćenje od svih neprikladnosti i iz osjećaja poštovanja prema pretcima kao jamac za budućnost, a gesti koje bi jamčile skrb za održivu sadašnjost i izvjesnu budućnost... nužne su negativne posljedice kojima smo već svjedoci u RH: demografski slom, iseljavanje radno sposobnog i fertilnog pučanstva, slabljenje nacionalne misli, slabljene nacionalnih strateških državnih službi (nerijetko s ukidanjima istih), slabljenje nacionalnih strategija, povijesni samozaborav nacije... Posljedično: brže i efikasnije prodiru sve osvajačke kolonijalne strategije kojima je (ponovno) cilj ili /i ukidanje hrvatske nacionalne države ili/i oduzimanje ciljanih dijelova teritorija RH [velikosrpske nacionalističke SANUmemorandumske pretenzije s istoka, talijanske iredentističke strategije sa zapada i juga, velikomadžarske povijesne nostalgije sa sjevera,

postosmanlijsko (carsko) imperijalističko megalomanstvo s istoka (ili sjevera) i dr. prikrivene a moguće stalne ugroze].

Javno i dosljedno ne iskazivati / ne raditi potrebne i nužne geste znači (iz)gubiti tekuću povijesnu silnicu nacionalne države.

Prosudivanje gesti ne bi trebalo biti povjereno političkim strukturama već MČNDima: primjerice, političar će iz očišta političkog motrišta tvrditi kako je abolicija (vojnika-oružja neprijateljske vojske) gesta mirotvorstva ali ona to nikad ne će biti: mirotvorstvo daje priliku novima (čistima) pod uvjetom da se stari (nedostojni) prokažu, izluče i osude: čistima je upućena mirotvorna gesta [starozavjetna biblijska metafora: četrdeset godina hoda kroz pustinju - ali u izabranu zemlju ne ulazi nedostojno staro (korumpirano / neosviješćeno / neposvećeno Providnosti Sudbine) – koje će samo od sebe otpasti].

Zaključno *fine finaliter* Hrvatska je Vječna zbog čega jest moguće (ali ujedno i nerazumno) trpiti evazivne krnje subjektivne nesuverenističke subjektivne interpretacije / samointerpretacije državnosti koje svojom upornom nepreciznošću provociraju i zavlače (protok vremena) premda same po sebi ne znače ništa jer su iz rakursa entelehije svjetske povijesti samo (ovovremenska neduhovna) etapa u nužnom i objektivnom razvoju Duhovne svjetske povijesti.

Ključne riječi Eseja (KW)

STUDIA CROATICA & MUDROSLOVLJE

STUDIA CROATICA:

Studia Croatica & Emocionalni Genetski Kod (EGK) & Mistik Čuvar Nacionalne Države (MČND) & Nacionalna Država & RH & NDH & RndH & Hrvatski Jezik & Glagoljica & Korienski Pravopis & Duhovna Hrvatska & Popudbina Hrvata & Genij Nacije & Domaća Croatica (D CRO) & Inozemna Croatica (I CRO) & Čista Croatica (ČisCRO) & Krnja Čista Croatica (KrČisCRO) & SuCroatica (SuCRO) & Korienska Croatica (KorCRO) & Izgradnja Nacionalnih Zbirki & Ekumenizam & Mirotvorstvo & Hrvatska Nacionalna Bibliografija (HNB) & Domovinski Obrambeni Braniteljski Rat (DOBRA) & Domoljubni Odgoj

MUDROSLOVLJE:

Znanost o knjižničarstvu & Pomoćne Povijesne
Znanosti & Filologija & Katalogizacija &
Multipraktik Sustav Knjižničarstva (MSK) &
Bibliografski Format MARC21 & Bibliografsko
Kataložni Zapis (BKZ) & Akademske Fakultetske
Knjižnice Sveučilišta & Algirdas Julien Greimas &
G. F. W. Hegel & Semiotički Četverokut & Povijest
Svijeta & Sapientiae & Scientiae

O ESEJU (Časopis & Baze)

*ACADEMIA EDU & ČASOPIS MOTRIŠTA
(MATICA HRVATSKA MOSTAR) S CEEOL*

Članak I. & Članak II. objavljeni su u Časopisu „MOTRIŠTA : Časopis za kulturu, znanost i društvena pitanja“

Broj 108-109 Srpanj - listopad 2019. godine.

Glavni urednik: Josip Muselimović. Odgovorna urednica: Ljerka Ostojić.

Uredništvo: Misijana Brkić Milinković, fra Ante Marić, Dragan Marjanović, Šimun Musa, Mira Pehar.

Časopis je publiciran u gradu MOSTAR (BiH).

ISSN 1512-5475

Časopis je citiran u CEEOL (Frankfurt am Main, DE / Europe).

Sadržaj Časopisa je cjelovito digitalno čitljiv u sadržaju web adrese mrežnog čvorišta ustanove izdavača MATICA HRVATSKA MOSTAR : maticahrvatska-mostar.com

[Časopis nije bio zainteresiran publicirati nastavak
(Članak III.) Eseja.]

&

Esej nije ponuđen RH časopisima.

&

Članci Eseja (I. & II. & III.) su od 2019. godine u
cijelosti čitljivi u sadržaju učenjačke znanstvene baze
ACADEMIA EDU.

Marisstella Oček (Stella L. Čižmešija) : Životopis

Rođena je 1969. (školska generacija 1969/1970) u Kotoru Boka Kotorska (Crna Gora).

Osnovnu klasičnu školu S.S. Kranjčević, klasičnu gimnaziju i srednju muzičku (glazbenu) školu Vatroslav Lisinski završila je u Zagrebu.

U Zagrebu upisuje sveučilišni studij latinskog jezika i komparativne književnosti a 1996. godine na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu završava profesorski smjer sveučilišnog studija (čiste) *filozofije (s logikom) i komparativne književnosti* pod imenom Stela Levanić.

ISS Oslo pohada 1994. godine: uspješno stječe znanja iz *norveške književnosti i jezika*.

Učeničke znanstvene seminare Sveučilišta u Zagrebu iz *staronordijske književnosti* (u IUC Dubrovnik) pohada 1996. i 2000. godine pod voditeljstvom predavača sveučilišnih profesora Dora Maček (RH), Hermann Pálsson (Island) i Rudolf Simek (Njemačka) - koji

nadahnuti suradnjom publiciraju učenjačku znanstvenu knjigu "Staronordijska mitologija i književnost" - o kojoj pod imenom Stela Levanić Čižmešija piše *ocjenjivački tekst* a recenzija se 2003 godine čita u sadržaju krugovala trećeg programa HRT(R)a.

Tijekom *postdiplomskog znanstvenog magistarskog studija iz književnosti (filologija)* vanjska je honorarna *predavačica staronodijskih Edda* (poetska i prozna) na katedri (predavačice prof.dr.sc. Dora Maček) za skandinavske književnosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Postdiplomski znanstveni studij godine 2003 je apsolvirala, ali nije završila magistarski rad (ista tema kao i obranjeni diplomski) zbog nedostatka prijevoda Edda na hrvatski jezik.

Istodobno je [a nakon tri godine kontinuiranog statusa stalne vanjske honorarne *scenaristice Programa za djecu i mladež HRT(TV)a* te godinu dana iskustva korisnika burze rada] od 1997. godine *voditeljica knjižnice* središnje akademske fakultetske knjižnice Šumarskog fakulteta (sad: Fakultet Šumarstva i Drvne tehnologije) Sveučilišta u Zagrebu [Fakultet je u RH iznjedrio zaslužne profesore Emerituse: Boris Ljuljka, Slavko Matić, Joso Vukelić i Ivica Grbac].

Zvanje *diplomirana knjižničarka* (voditeljica znanstvenog rada dr.sc. Jelka Petrak) s položenim

Državnim stručnim ispitom RH (DSI RH) stekla je 1999. godine pod imenom Stela Levanić Čižmešija.

Voditeljica zbirki, *katalogizacija sadržaja* (i dr.) - stručno je obrađivala građu u knjižničarskim programima: CROLIST, ISIS / WINISIS, SAND i ALEPH.

Aktivno je tijekom razdoblja 1998. – 2004. sudjelovala u (knjižničarskom) projektu (s podprojektima, programima, edukacijama...) *Sustav znanstvenih informacija Republike Hrvatske* (SZI RH) te od 2012. u *Integriranom knjižničarskom sustavu Sveučilišta u Zagrebu* (IKS SUZI669 RH).

Stručno-znanstvene radove iz knjižničarstva objavljivala je u publikacijama Sveučilišta u Zagrebu pod imenom Stela Levanić Čižmešija.

U slobodno vrijeme je *književnica* : u književnim časopisima od 1994. godine objavljivala pod imenima Stela / Stella Levanić Čižmešija i Marisstella Octek.

Majka dvoje djece: Martin (školska generacija 1998/1999) i Anika Ana Marija Čižmešija (školska generacija 2002/2003).

Tijekom razdoblja od 2007. do 2017. ne objavljuje jer se uz radne obaveze posvećuje odgoju svoje djece.

Razvedena je od 2004. godine a od 2017. godine živi okružena prirodom u mjestu Visoko.

-->

Sadržaj Eseja - Skice

ESEJ Multipraktik Sustav Knjižničarstva u službi
knjižničara CROATICAe. Skica za bilješku prema
STUDIA CROATICA. (Pomoćne povijesne znanosti.
Predziđe filologije.) Članak I. i II. i III.

Članak I. Multipraktik sustav knjižničarstva (MSK) u službi knjižničara CROATICAe.

Vrste i podvrste CROATICAe

Emocionalni Genetski Kod (EGK)

Članak II. Imperativ nacionalne države.

Čežnja za Bibliografijom svih nacionalnih bibliografija. Dohodi uz pomoć Mistika Čuvara Nacionalne Države (MČND).

KORIENSKA CROATICA

O MČNDima. Izgradnja čovjeka misleće državnosti.

MČND : Čuvar mira

Članak III. Metodologija obrade građe kroz sintaktičko-semantičke etape semantičkog četverokuta. (prosinac 2019.) 1. Uprizorenje EGK u logički supstrat suverenističke jezične apercepcije / mentalne predodžbe (kroz MARC21 041) LOGIČKO-SEMANTIČKA RAZINA

2. Uprizorenje misli MČNDa prema sumi suvremene svehrvatske povijesnosti RndH. (kroz MARC21 044). PRIPOVIJEDNA NARATIVNO-AKTANTSKA POVIJESNA RAZINA

3. Gnoseologija nacionalnog identiteta: u sadržaju društveno-humanističkih znanosti : hijerarhijski stupnjevima filozofije duha : oblikovati znanstvena područja prema nacionalnim interesima gradnje i imperativa obvezujuće uspostave hrvatskog nacionalnog identiteta. DISKURZIVNA RAZINA. DISKURZIVACIJA KOJA PODRAZUMIJEVA AKTERIZACIJU, OVREMENJIVANJE I OPROSTORIVANJE.

4. Geste koje znače neopozivu državničku nacionalnu samosvijest (kroz MARC21 042) uz geste koje uključuju mirotvorstvo ekumenizma. POSREDNIČKA RAZINA AKTUALIZACIJE (između virtualnosti dubinske strukture i njezine diskurzivacije)

Ključne riječi Eseja (KW)

O ESEJU (Časopis & Baze)

Marisstella Octek (Stella L. Čižmešija) : Životopis
Credits

CREDITS

MARKuševačka ANAgdota:

Obzirom su Članak I. i II. objavljeni u sadržaju Časopisa nisam držala kako je nužno unijeti manje izmjene ali sam ih počela pisati. Dvojila sam hoću nadopuniti misao zvonjave (vezano uz smrt i rađanje) jer nije istina da zvona nikad ne zvone zbog rađanja: zvone kad proslavljaju rođenje BogoČovjeka Isusa Krista. Upisala sam i zatim izbrisala tekst o BogoČovjeku Isusu Kristu. Čim sam tekst izbrisala - taj čas se (20.4.2021.) osjetio potres s epicentrom u MARKuševcu (jačina 2.9 - 3.1 Richtera prema EMSCu): nakon čega sam (Bogu hvala) ponovno čitljivo upisala isti tekst nužnog dodatka (hvala Tebi Isuse Kriste) .